

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—
Poštno-čkovni rač. 10.303.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO
Z MESEČNO PRILOGO „NAŠ DOM“

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška c. 5.
Telefon 2113

Cene inseratom: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—.
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.20.

Svet se mora razoro- žiti.

Grmeli so japonski topovi nad obmorskim kitajskim mestom Šangajem, japonska letala so sipala ogenj in smrt na hiše in ljudi v mestu: to je bila otvoritvena glasba za začetek delovanja svetovne razorožitvene konference v Ženevi. Na Svečnico popoldne je bila ta dolgo napovedana in težko pričakovana konferenca otvorjena ob prisotnosti 1200 odposlancev iz 64 držav z 1700 milijeni prebivalcev. Predsednik konference, bivši angleški zunanji minister Henderson, je svoj otvoritveni govor zaključil z besedami: »Ves svet zahteva razorožitev! Svet se mora razorožiti! V naši moči je, da preobrazimo zgodovino bodočnosti. Nad vsemi tehničnimi podatki o dejanskem stanju oboroženih sil, številu topov, tonazi vojnih ladij stoji blagostanje človeštva in bodočnost naše civilizacije. Narodi pričakujejo, da jih bomo z našim delom rešili nevarnosti, ki jo za nje pomenja oboroževanje.«

Dolžnost razorožitve nalaga Zveza narodov svojim članicam. Pravila Zveze določajo v členu 8 to-le: »Članice Zveze priznavajo, da je k vzdrževanju miru potrebno, da se oboroževanje držav zniža na najnižjo mero, ki je skladna z varnostjo države in z izvršitvijo s skupnim nastopom naloženih mednarodnih obvez. Svet pripravlja z ozirom na zemljepisni položaj in posebne razmere vsake države načrte za razorožitev, da jih razne države pregledajo ter o njih določijo. Načrti se morajo z nova pregledati ter vsaj vsako deseto leto revidirati. Tako določena meja za oboroževanje se ne sme, ako jo sprejmejo razne vlade, prekoračiti brez dovoljenja Sveta.« Začetek razorožitve je morala storiti Nemčija. »Nemška razorožitev«, tako je izjavil takratni francoski ministrski predsednik Clemenceau v svoji noti (pripombi) k verzajski mirovni pogodbi, »je prvi korak k splošnemu znižanju in omejenju oboroževanja, ki ga zvezne države želijo izvesti kot eno najboljših sredstev za preprečitev vojne. To znižanje in omejitve oboroževanja izvršiti je ena glavnih nalog Zveze narodov. Ko bo Nemčija to pot pokazala, bodo tudi zvezne države v popolni varnosti šle to pot.« Da je to dolžnost vseh držav, ki so članice Zveze narodov, je naglasil Henderson kot aktivni zunanji minister Anglije 10. februarja 1931 o priliki zborovanja

mednarodne ženske zveze, ko je med drugim rekel: »Vsakdo zna, da smo kakor vsaka država članica Zveze narodov po zakonu in časti obvezani k razoroženju. Pomisliti moramo, da je pogodba, ki vsebuje to slovesno obvezo, isti pogodb, ki zajamčuje učinkovito razorožitev drugih držav. Zato vemo vsi, da sedanji položaj ne more končno veljavno trajati.«

Obveza je torej jasna. Katoliška Cerkev je to obvezo vedno tolmačila kot moralo (nravno) dolžnost. Papež Leon XIII. je izdal 20. junija 1894 apostolsko pismo vsem vladarjem in narodom, v katerem pravi: »Kakšen je položaj Evrope, vidimo na lastne oči. Že več let je mir samo še videz. Ker je izginilo medsebojno zaupanje ter se umaknilo sumničenju, skero vsi narodi tekmujejo med seboj, da se pripravijo za vojno. Neizkušena mladina se izpostavlja nevarnostim vojaškega življenja, kjer je brez sveta staršev in brez njihovega vodstva. V cvetu in moči svojih let se meška mladina od poljedelstva, blagovitega pouka, od trgovine in obrti poziva pod orožje. Radi ogromnih izdatkov je državna blagajna izčrpana, bogastvo držav je skopnelo, premoženje posameznikov težko oškodovano. Tako daleč smo že, da je oborožen mir postal že neznosen. Ali je to naraven položaj, človeške družbe?« Predsednik razorožitvene konference v Ženevi Henderson je v svojem otvoritvenem govoru poudarjal iste misli ter je glede na velike stroške oboroževanja izjavil sledeče: »Mislim, da je odveč, če omenim, da je vprašanje razorožitve izrednega pomena tudi v pogledu na hudo gospodarsko in finančno krizo, iz katere išče izhoda prav sedaj večina narodov. Finančna bremena oboroževanja in preteklih vojn so prav gotovo eden izmed vzrokov te krize. Ta bremena onemogočajo ravnotežje državnih proračunov. Saj je pristojno tajništvo Zveze narodov izračunalo na osnovi točnih podatkov, da izdajo vse države za oboroževanje in likvidacijo vojnih bremen nad 4 milijarde dolarjev (230 milijard dinarjev) na leto. Zato je naravno, da ves svet zahteva razorožitev. Svetu je razorožitev potrebna in v naši moči je, da oblikujemo zgodovino bodočnosti.«

Velik glasnik razorožitvene ideje je bil mirovni papež svetovne vojne Benedikt XV., ki smo deseletnico njegove smrti obhajali 22. januarja. Naj omenimo samo eno njegovih poslanic, ki jih je izdal za to, da doseže med narodi

mir in razorožitev. V svoji poslanici vladarjem vojujočih se narodov z dne 1. avgusta 1917 poudarja, da je treba od splošnih besed preiti k praktičnim predlogom. Doslovno naglašja naslednje: »Prva in največja točka mora biti: na mesto tvarne sile orožja stopi moralna moč pravice. Radi tega naj se izvrši pravičen sporazum o istočasni in medsebojni razorožitvi po načelih in jamstvih, ki jih je treba določiti, in sicer v taki meri, ki je potrebna in zadostna za vzdrževanje javnega reda v posameznih državah. Na mesto armad bi stopila ustanova razsodišča s svojim veličastnim mirotvornim delom po gotovih določilih in varnostnih ukrepih proti državi, ki bi se branila mednarodna vprašanja predložiti razsodišču, ali sprejeti njegove odločitve.« Pomenljiva je ta prva in najvažnejša točka Benediktovih predlogov. Naj bi se izvršila v prid narodov, držav in vsega človeštva! Ako bo svetovna razorožitvena konferenca v Ženevi pripomogla k dejanskemu uresničenju te točke, bo veliko storila in častna bo njena za sluga.

*

V NAŠI DRŽAVI.

Državni proračun. Finančni minister je predložil 3. februarja narodni skupščini državni proračun za leto 1932-33. Objavljamo v naslednjem, kako so proračunani državni izdatki in dohodki.

Državni izdatki:

Proračun državnih dohodkov in izdatkov znaša 11 milijard 400 milijonov dinarjev. Proračun državnih izdatkov ima dva dela:

A. Državna administracija:

1. Vrhovna drž. uprava	153,151.277
2. Pokojnine in invalidske podpore	873,158.735
3. Državni dolgovi	1.558,711.039
4. Ministrstvo pravde	381,250.805
5. Ministrstvo prosvete	805,853.806
6. Ministrstvo za zunanje zadeve	138,371.442
7. Ministrstvo za notranje zadeve	558,886.860
8. Ministrst. za finance	319,557.802
9. Ministrstvo vojske in mornarice	2.132,293.863
10. Ministrst. za zgradbe	198,883.840
11. Ministrst. za promet	101,284.390

12. Ministrstvo za kmetijstvo	56,433.536
13. Ministrstvo za trgovino in industrijo	50,106.655
14. Ministrstvo za socialno pol. in nar. zdravje	162,963.739
15. Rezervni krediti	30,000.000
Skupaj	7.550,907.708

B. Budžet izdatkov državnih gospodarskih podjetij v posameznih ministrstvih:

prosveta	24,965.851
finance	642,343.841
promet	2.692,101.452
kmetijstvo	56,198.340
trgovina in industrija	16,254.652
šume in rudniki	349,378.961
socialna politika in narodno zdravstvo	67,849.195

Skupaj iznašajo tedaj izdatki državnih gospodarskih podjetij po budžetu 3 milijarde 849,092.292 dinarjev.

Skupni državni izdatki za proračunsko leto 1932-33 znašajo 11 milijard in 400 milijonov dinarjev.

Državni dohodki:

Redni dohodki:	
neposredni davki	1.625,000.000
posredni davki	3.220,000.000
monopoli	2.319,266.300
vojna odškod. Nemčije	4.022,612.710
razni dohodki ministr. socialne politike	163,120.990
skupni redni dohodki	11.350,000.000

Izredni dohodki:

neposredni davki	50,000.000
Skupen budžet dohodkov za leto 1932-1933 znaša prav tako kakor skupen budžet izdatkov 11 milijard 400 milijonov dinarjev.	

Gospodarski svet. Narodni skupščini je predložen načrt zakona o osnovanju gospodarskega sveta. Gospodarski svet bo štel 60 članov in ravno toliko namestnikov. Člani in namestniki bodo postavljeni iz vrst gospodarskih krogov in strokovnjakov v gospodarskih in socialnih vprašanjih. Člane gospodarskega sveta bo imenoval predsednik vlade po zaslišanju ministrskega sveta. Za kmetijstvo in šumarstvo je predvidenih v zakonskem načrtu 24 članov, za trgovino, industrijo, obrt, pomorstvo, bankarstvo in rudarstvo 16 članov, iz vrst delavcev in zasebnih nameščencev bode imenovanih 5 članov, ostalih 15 članov pa bo imenovanih iz vrst javnih delavcev in strokovnjakov (prosvetnih delavcev, inženjerjev, novinarjev in zdravnikov). Zastopniki za kmetijstvo, šumarstvo, trgovino, industrijo, obrt, pomorstvo, bankarstvo, rudarstvo ter zastopniki delavcev in zasebnih nameščencev bodo imenovani v prvi vrsti iz vrst stanovskih organizacij, v kolikor take organizacije obstajajo, ter iz vrst strokovnjakov. — Gospodarski svet se bo sestajal k rednemu zasedanju vsako leto na dan 1. oktobra, izredne seje pa bodo sklicane na poziv vlade, ali kadar bo to sklenil izvršni odbor gospodarskega sveta in bo vlada tak sklep potrdila. — Predsedništvo gospodarskega sveta bo sestajalo iz predsednika, treh podpredsednikov in dveh tajnikov, izvršni odbor pa

PRI BOLEČINAH,

povzročeni vsled prehlajenja, posebno pri bolečinah v hrbtu in pri trganju, je blagodejno drgnjenje s starim domačim sredstvom in kozmetikom, Fellerjevim Elsafluidom. Poskusna steklenica 6 Din, dvojna steklenica 9 Din povsod. Po pošti 9 poskusnih ali 6 vojnih ali 2 velike specialne steklenice 62 Din hrej daljnih stroškov pri lekarnarju Eugen V. Feller, Stubica Donja, Elsatrg 341, Savska banovina.

iz predsedništva in sedmih članov, ki jih izvoli plenum gospodarskega sveta. — Gospodarski svet ima pravico, pozvati k sodelovanju tudi strokovnjake-specijaliste za posamezna vprašanja, ki bodo imeli v gospodarskem svetu pravico, da posegajo v razprave. — Gospodarski svet se bo sestajal k prvemu zasedanju najkasneje v roku treh mesecev po uveljavljenju tega zakona.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Japonci se ne zmenijo ne za Ameriko in ne za Evropo, ampak neugnano osvajajo Kitajsko. Nikomur ni znano, kaj in kak da je cilj japonske ofenzive, kateri se Kitajci le slabo zoperstavljajo. Ruski sovjeti se prav nič ne vtikajo v kitajsko-japonski spor in prepuščajo Kitajcem in Japoncem, da se poravnajo med seboj. Ruska vlada bo posegla v krvavo zadevo le v slučaju, da bi bile ogrožene njene koristi na vzhodno-kitajski železnici, ki je življenjskega pomena za ruski izvoz ter uvoz. Šanghaj in Nanking prav nič ne brigata Rusov in se naj velesile same zmenijo glede varnosti trgovskih prednosti in posesti na Kitajskem.

Japonci so z vsemi močmi na delu, da se polastijo Kitajske iz Mandžurije in iz morske strani od Šanghaja proti Nankingu ter Pekingu. Sedaj šele, ko so uvideli Kitajci, da gre za popolno podjarmljenje, so začeli z resnim odporom in so ljute bitke med prodirajočimi japonskimi in branečimi se kitajskimi četami na dnevnem redu.

*

Ali si že naročil Mohorjeve knjige?

Morda bo kateri mislil sam pri sebi, ko bo prebral ta naslov: »No, tako daleč pa še nisem, da bi Mohorjeve knjige pozabil naročiti! Saj so to vendar moje stare znanke, ki mi leto za letom krajšajo dolge zimske večere in mi tudi prinašajo vedno marsikaj podučnega za življenje. Zato takoj, ko prve dobim, že druge za prihodnje leto naročim.«

Tako si bo kdo mislil in ta ima prav. Zato se naslednje vrstice ne tikajo tebe, ki tako delaš, razen če morebiti želiš naročiti kako knjigo, ki jo Mohorjeva družba izda vsako leto še poleg običajnih za doplačilo. Takrat, ko si knjige prejel, nisi vedel, katere knjige za leto 1932 bi lahko naročil vezane in katere za doplačilo. To še lahko vedno doplačaš; toda o teh knjigah bomo kedaj pozneje na kratko poročali.

Pač pa bi se danes želeli nekoliko pogovoriti s tistimi, ki iz kakršnegakoli vzroka še niso naročili Mohorjevih knjig za leto 1932. Reš je, da je za to še

čas do 5. marca, torej še en mesec. Toda vedno je boljše, da vse napraviš malo prezgodaj, nego prepozno; posebno je pa koristno, če se človek navadi, da nobene nepotrebne stvari ne odlašajo — prav do zadnjega.

In taka res potrebna stvar je tudi — Mohorjeva knjiga. Ze dobrih 80 let obstoja Mohorjeva družba in vrši med Slovenci svojo vzvišeno nalogo; slovensko ljudstvo pa jo tudi od leta do leta višje ceni. Spočetka ni imela marsikdaj niti tisoč naročnikov, okoli leta 1860 pa je začela hitro naraščati in je dosegla ob koncu svetovne vojne visoko število 90.512 udov. Zmede po svetovni vojni, izguba Primorske in Koroške, izguba Celovca, selitev v Prevalje in druge nezgode so povzročile, da je začasno nazadovala, tako da je leta 1926 štela še samo 38.093 udov. Toda od leta 1926 pa do danes je močno napredovala, tako da šteje sedaj 61.848 udov.

Vendar s to številko še ne smemo biti zadovoljni. Kaže nam samo, kako se Slovenci vedno na novo zavedajo, kako silno potrebna in koristna jim je Mohorjeva družba, ki jim za kar mogoče nizko ceno preskrbi čim več lepega in koristnega berila.

Zato se nam je zdelo potrebno, da še pravočasno opozorimo svoje bralce, da prav zagotovo obnovijo naročnino vsaj v teku meseca februarja.

Pa še neki drugi nagib nas je vodil, da smo že mesec dni pred potekom roka za naročanje zopet spregovorili o Mohorjevi družbi. Vemo namreč, da mnogi samo radi tega niso naročeni na knjige, ker jih nikdo ni pravočasno opozoril na nje. Sedaj ste knjige že prebrali, pokažite jih tudi znancem in boste videli, da vam bo marsikdo rekel: »Šest knjig za dva kovača se pa tudi v teh težkih časih splača!«

Res je, hudi časi so, slaba je za denar, a vendar kar mora biti, mora biti! Nekaj razvedrila tudi v slabih časih človek mora imeti. In težko boš dobil lepše in cenejše razvedrilo, kakor če kupiš sebi in svoji družini šest knjig za dva kovača.

Mohorjeva knjiga ti bo pa dala poleg razvedrila tudi pouka. V naslednjem letu n. pr. izide knjiga o perutninarstvu. Če boš to knjigo prebral in po njenih navodilih ravnal s perutnino, lahko ti edino ta knjiga prinese mnogo — več kovačev, kot si jih pa dal za šest knjig.

Še enkrat pomisli: Šest knjig — za dva kovača. Kako poceni je to!

*

Desetletnica papeža Pija XI. V petek, 12. februarja, poteče 10 let, kar je bil sv. Oče venčan za rimskega papeža. Dne 22. januarja 1922 je umrl papež Benedikt XV. Na njegovo mesto kot vrhovni poglavar katoliške Cerkve je bil 6. februarja izvoljen Ahil Ratti, kardinal in nadškof v Milanu. Pravijo, da je v vsako vladarsko krono vpletano

Unje, ki bodo nosilca. Pri tiari (papeževi kroni) se to uresničuje še prav posebno. Desetletje, v katerem je vladal sedanji papež, je doba težkega gospodarskega in žal tudi moralnega propada. Cerkev se je preganjala po raznih državah, prej v Mehiki, sedaj v Španiji. V Rusiji divja brezboštvo ter vodi smrtni boj proti krščanstvu. V posameznih državah je zavladal zagrizeni nacionalizem s svojim neukročenim pohlepom, ki ogroža mir v Evropi in na svetu. Sv. Oče mora skozi te vrtnice in mimo raznih globin voditi ladjo Kristusovo. Vodi jo s krepko roko v zupanju na pomoč božjega Ustanovitelja katoliške Cerkve. Rešitev človeštva, narodov in posameznikov, je v zvezi s Kristusovo Cerkvijo, zgrajeno na skalo sv. Petra, ki ima v rimskih papežih svoje naslednike.

Slovo španskih jezuitov. V španskem parlamentu je bila razprava o izgonu jezuitov. Katoliški poslanec Lamarrie de Clairae je v izvrstnem govoru branil španske jezuite in njihovo delovanje. V imenu svobodomislecev je govoril Barriolero, ki je ponavljal stare klevete zoper jezuitski red. Te lažnjive klevete je zavrnil katoliški poslanec Gomez Rogi, ki je v svojem govoru apeliral na Zvezo narodov, naj se zavzame za krivično preganjanje ljudi visoke izobrazbe, kojim se ne more dokazati nobena druga krivda, kakor da so zvesto vdani Sv. očetu. O priliki izgona jezuitov je napravilo nekaj tisoč katoliških dijakov na vseučilišču v Barceloni velike manifestacije za te najboljše kulturne delavce na Španskem. Socialistični dijaki so hoteli te manifestacije motiti, pa so bili tepeni in vrženi na ulico. Pozneje so se manifestacije nadaljevale po ulicah, kjer so se študentom pridružili katoliški meščani in delavci. Slovo jezuitov od vernikov in še zlasti od mladine v posameznih krajih je bilo prisrčno in ga. ljivo. Staro in mlado se je jokalo. Ljudje so klicali odhajajočim jezuitom: »Kmalu na svidenje!« V baškiških pokrajinah so jezuitje morali miriti ljudi, ki so hoteli zgrabiti za orožje. Mladi jezuiti so odpotovali v Južno Ameriko, stari pa v Francijo, Belgijo in Nizozemsko.

Španski jezuiti so bili svoji domovini samo v korist. Nasprotniki Cerkve in njenih ustanov bi po svojih časnikih radi opravičili postopanje framasonov in socialistov ter navajajo razne votle razloge. Popolnoma neresnična je med drugimi tudi ta trditev, da razpolagajo jezuiti z mnogimi milijoni. V Španiji je imel jezuitski red okoli 3000 članov, od tega je bilo kakih 1000 novincev in dijakov. Kakih 1000 španskih jezuitov deluje v Južni Ameriki in v misijonih. Njihovo šolstvo pa je bilo že od nekdanj v Španiji zelo razvito in število od njih vzdrževanih šol in število dijakov ter učencev najbolj dokazuje njihove zasluge na prosvetnem polju. S tem, da sedaj uničijo njihove šole, uničujejo uspehe stoletnega dela in naporov, ne morejo pa na njihova mesta postaviti prav nič, kaj še le kaj enakovrednega. Prenehanje s poukom v njihovih šolah pomeni pravo žaloigro in veliko škodo

za vzgojo ljudstva, kajti državnih in občinskih šol je zelo malo.

Stari verni — mladi brezbožni. Neki ameriški poročevalec se je nedavno hotel prepričati v Moskvi, kako je prebivalstvo glede verskega življenja. Dobil je dve sliki, ki skrajno nasprotujeta druga drugi. Obiskal je neko cerkev. Dasi je bilo zgodaj zjutraj, je vendar našel cerkev polno vernega ljudstva, ki je glasno molilo. Večina ljudstva je pripadala rodu iz predrevolucionarnega časa. Drugo sliko pa je dobil, ko je na cesti vprašal neko malo deklico za pot do bližnje cerkve. Prejel je tak odgovor, kakoršnega bi mu ne dal niti najbolj zagrizen brezverec v Ameriki. Kako učinkovito zastrupljajo boljševiki srca mladine s sovraštvom proti veri in cerkvi, se je prepričal, ko je stopil v pogovor z gručo otrok. Na vprašanje, ali verujejo v Boga, stopi neki 10letni deček predenj in drzno odgovori: »Nikakor ne. Samo neumni ljudje buržujškega in kapitalističnega razreda verujejo v Boga. Duhovniki so naši sovražniki. Vera je mamilo za ljudi.« Govoril je, kakor so ga pač naučili. — »Ali hodi tvoja mati v cerkev?« ga je vprašal poročevalec. — »Da, toda onanikdar ni imela prave vzgoje. Mi v novi Rusiji smo bolj prosvitljeni in držimo oči odprte.« — Nič čudnega taki odgovori, saj se boljševiki poslužujejo vseh vzgojnih sredstev za razširitev nevere.

*

Na treznostni kongres!

V nedeljo, 21. februarja, se vrši v Ljubljani slovenski treznostni kongres. Nastopilo bo 25 govornikov in govornic, prišli bodo tudi zastopniki Hrvatov in Srbov, celo vodja protialkoholnega gibanja v Nemčiji bo prišel iz Berlina. Na predvečer bo treznostna akademija, ki jo priredi dijaška in delavska mladina. V nedeljo zvečer po zborovanju bo gledališka igra. S kongresom bo združena tudi protialkoholna razstava. Pijančevanje je veliko zlo, ki tlači naše ljudstvo ter mu izpodjeda zdravje in blagostanje. Divjaške navade in surovost med mladino, pretepi, poboji in uboji so njegove žalostne in sramotne posledice. Temu strašnemu razdejanju med našim narodom in tej naši narodni sramoti mora biti konec! Zato pohitite na ta važni kongres! Udeležba mora biti velika. Polovična vožnja za vse udeležence po železnicah je zaprošena ter bo najbrž dovoljena. Povabilu na kongres naj se odzovejo posamezniki, zlasti še tudi naše prosvetne organizacije.

Zamudila sta plačati — naročnino pravočasno!

Pretekli teden sta bila dva naša naročnika in sicer:

Martin Kranjc v Št. Lovrencu na Dravskem polju in

Franc Hauptman, posestnik v Desencih 10, p. Sv. Urban,

tako nesrečna, da jima je pogorela stanovanjska hiša. Bila sta sicer naročena

na »Slovenskega gospodarja«, toda — naročnina jima je že potekla in je žal nista pravočasno obnovila. — Martin Zorec pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju pa je plačal nekaj dni pred požarom celoletno naročnino — in je že dobil izplačanih 1000 Din.

Ni naša krivda, dragi naročniki, ako zamujate z naročnino. Ti slučajni preteklega tedna vas sami opozarjajo, da vplačujete točno in celoletno! Opozorite na te slučaje tudi svoje prijatelje in sode, da se pozneje ne bodo kesali.

Celoletna naročnina znaša 32 Din. — Položnice dobite na vseh poštah. Številka položnice 10.603.

Uprava »Slovenskega gospodarja« v Mariboru.

*

Kmetijska eksportna zadruga v Mariboru zapečaten. Na ukaz državnega pravdnikstva je zapečatila policija dne 6. februarja poslovne prostore mariborske Kmetijske eksportne zadruge, ki se je bavila s posmrtninskim zavarovanjem. Policija je zaplenila poslovne knjige in aretirala štiri voditelje zadruge ter jih predala sodišču. Slična zavarovalna zadruga v Ljubljani je bila istotako uradno zapečaten.

Vlom v trgovino. V Mariboru na Tržaški cesti je bil izvršen vlom v pisarno trgovine Sluga. Iz navrtane blagajne je bilo odnešenih 1700 Din in po vlovu povzročena škoda znaša 4000 Din.

Pretkan vlomilec pod ključem. Mariborska policija je aretirala Ernesta Lišta, ki se je izdajal za slikarskega mojstra, a je štirikrat vlomil v skladišče »Kemindustrije«, ki je last g. Goleža in je odnesel blaga za 20.000 Din.

Na ledu spodrsnil in si zlomil desno nogo. 78letni Ivan Germavc od Zgornje Sv. Kungote se je mudil na Svečnico na obisku pri svojih znancih v Mariboru. Na poledici na Frankopanovi cesti je starčku spodrsnilo, da je padel in si zlomil desno nogo.

Pri tihotapljenju 50 zavojev saharina je bil izsleden in prijet pri Sv. Duhu na Ostrem vrhu graški pek Stefan Lašič. Mariborska carinarnica ga je obsodila na globo 12.000 Din ali 100 dni zapora.

Z zabodljajem v rebra se je zatekel 18letni zidarski vajenec Martin Veronek iz Podove pri Račah v mariborsko bolnico. Ranjeni je izpovedal, da ga je sunil z nožem v prepiru tovariš.

S težkimi poškodbami je bil oddan v mariborsko bolnico Ivan Babič iz Polzele. Omenjeni je obiskal pred dnevi Maribor ter zašel v neko krčmo v Studencih, kjer je došlo med njim ter pivci do prepira in konečno še do pretepa.

Strei na avtomobil. Dne 1. februarja je privozil Liningerjev avtoomnibus, ki vzdržuje osebni promet med Mariborom in Ptujem, do postajališča Ročna pri Št. Janžu na Dravskem polju. Naenkrat je odjeknil iz bližine strel, kroglja je prebila šipo na avtobusu ter

švignila mimo glav potnikov. Zadevo s strelom je razvozlalo orožništvo, ki je predalo v zapore ptujskega sodišča neko 20letno kmečko deklino, ki se je izgovarjala, da je oddala strel iz pištole tako za šalo.

Mlad samomorilec. V hlevu pri svoji materi se je ustrelil v Hotinji vasi pri Mariboru 18letni posestniški sin Otmar Rojko. Vzrok samora je neznan.

Požar. Dne 31. januarja zgodaj zjutraj je izbruhnil ogenj pri posestniku Petru Lorberju, p. d. Potočniku na Kozjem vrhu pri Dravogradu, ki je hitro upepelil stanovanjsko hišo, hišo prevžitkarja in hlev. Zgoreli so pridelki in živina in so si rešili domačini jedva golo življenje. Zavarovalnina je prav neznatna.

Velik požar pri Sv. Lovrencu na Dr. polju. Na Svečnico zvečer po večni luči je v gornjem Sv. Lovrencu v gospodarskem poslopju kmeta Jurija Pernata, p. d. Tominca, izbruhnil ogenj, ki je njemu in sosedu Martin Kranjcu upepelil vse razen stanovanjskih hiš in novih svinjakov; tretjemu sosedu, Martinu Zorecu, pa je — ker je imel vse s slamo krito — sploh vse zgorelo, le v stanovanje ogenj sam ni vdrl, pač pa je vsled gašenja gorečega ostrešja vse razmočeno. Rešili so pač živino in večino orodja in zrnja, a prvemu pogorelcu so zgoreli vsi vozovi in drugo. Došle štiri požarne brambe so mogle širjenje ognja omejiti, ker hvala Bogu ni bilo vetra. Velika sreča je tudi bila, da ljudje še niso legli spat. Kako je mogel ogenj nastati, se ne ve, a v tem času pač težko drugače nego po zločinski roki.

Norec ubil s sekiro starčka. Dne 3. t. m. je s sekiro razklal glavo posestnik Ivan Ačko v Prebukovju pri Sv. Martinu na Pohorju 80letnemu sosedu Streharju, ki ga je prišel obiskat. Ačku je pred leti uničil požar imetje, radi tega se mu je omračil um in v neodgovornem stanju je izvršil grozen zločin, ki je pretresel celo slovenjebistriško okoličje.

Neprevidno igračkanje s flobertovko. 13letni Slavko Fröhlich iz Slov. Bistrice se je igral z nabito flobertovko, ki se je nenadoma sprožila in je zadel strel fantka v trebuh.

Možganska kap je ohromila po desni strani sodnika v Št. Lenartu v Sl. gor. g. Franca Tavželj. Huda nesreča je zadela priljubljenega gospoda v pisarni.

Ali je sam smrtno padel, ali ga je pa kdo ubil? Na Svečnico zjutraj je našla Marija Majhen ob cesti iz Rečice proti Cmureku v jarku 82letnega prevžitkarja Josipa Ornika iz Spod. Velke z razbito glavo, da so izstopili možgani. Starček se je vračal dne 1. februarja z obiska pri svojem nečaku v Počeniku. Ali mu je na cesti spodrsnilo, da je padel in si razbil na kamnu lobanjo, ali pa gre za zločin? Raztelesenje je dognalo, da gre v zgorajnem slučaju za kap in za padec na glavo.

Vlom. V sobo Matije Zdravca v vasi Krajna v Prekmurju so vdrli neznanci in odnesli posteljnino in obleke za 5000 dinarjev.

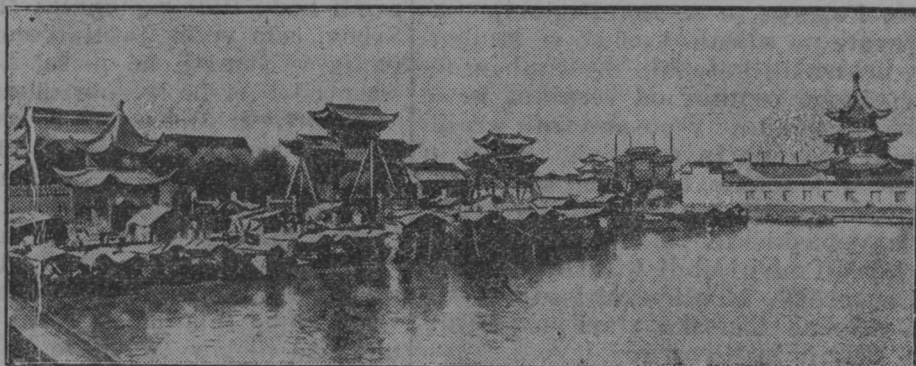
Komaj ušel napadalcem. Alojzij Kolman se je vračal iz Petrovc v Prekmurju skozi mali gozd proti domu v Sata-

kovce. Napadli so ga trije neznanci in zahtevali od njega denar. Ker se je pa napadeni zoperstavil, so ga obdelali z noži in je napadalcem komaj ušel živ.

Star grešnik obsojen radi vlomov. — Ivan Strasser iz Pobrežja pri Ptujju je že bil radi tatvin obsojen od porote na pet let. Kmalu po prestani kazni se je lotil krog Ptujja vlomilskih poslov in je napravil škode za 5000 Din. Iz ptujske okolice se je zatekel na Hrvaško in kradel do Osijeka, kjer so ga zalotili, ko je hotel izprazniti nabiralnik v kapucinski cerkvi. V Osijeku aretiranega

Brat japonskega cesarja, poveljnik čete japonskih rekrutov, ki so odločeni za fronto.

Nanking — dosedanja prestolica kitajske vlade.

Zlato iz Indije za Angleško. Angleška narodna banka je prejela zadnje dni iz Indije za 400 milijonov Din zlata v zabojih.

so poslali v Maribor, kjer je bil 3. t. m. obsojen na dve leti ječe.

Nevarno je ranil z brivskimi škarjami Rudolf Steiner tovariša Jožeta Cokana iz Št. Ilja pri Velenju. Šlo je za krvavo poravnavo spora radi nekega dekleta.

Osrednje ostrešje na bolnici v Brežicah zgorelo. V noči od 6. na 7. februarja je krog 11. ure izbruhnil na podstrešju bolnice v Brežicah iz do sedaj neznanega vzroka požar, ki bi bil upepelil celo lepo bolnico, ako bi ognja ne bila sestra pravočasno zapazila in bi ne bili prihiteli na pomoč od vseh strani gasilci. Ker je bilo vse z izredno požrtvovalnostjo in junaštvom pri reševanju in gašenju, je uničil ogenj samo osrednje ostrešje in povzročil škodo 250.000 Din. Vse bolnike so spravili še pravočasno na varno. Pri gašenju je bilo ranjenih pet gasilcev.

Smrtna nesreča. Železniški aslužbenec iz Šmarja pri Sevnici Karl Sušin se je vozil vedno v Brežice v službo. Ko je stal pri zaprti zapornici, so naenkrat pridivjali po cesti proti zapornici splaseni konji. Prelomljena zapornica je udarila Sušina tako močno, da ga je ubila.

Mednarodni slepar in tat prijet. V Ljubljani je padel v roke pravice Anton Kubiček, ki se je mnogo klatil po Dunaju, a je pristojen v Prago. Znan je policiji vseh večjih mest, ker je najrajši sleparil ter kradel po samostanih. Iz bolnice križevskega reda v Ormožu je hotel odnesti poln nahrbtnik pokradenega blaga, a je sestra še pravočasno preprečila, da ni odnesel plena. Iz Ormoža se je podal Kubiček v Ljubljano,

kjer so ga zaprli kot opasnega mednarodnega tatu in sleparja.

S samokresom prebodel napadalce. Na Svečnico zvečer se je vračal na vozu iz Novega mesta v Dolnje Kronovo posestnik Pirkovič v družbi sina in še enega sorodnika. Na odprti cesti so mu ustavili konje in zahtevali denar trije neznanci. Izropanja je otel Pirkoviča sorodnik, ki je pregnal napadalce s samokresom.

Pozor! Cerkveno predstojništvo na Brezjah (Gorenjsko) ni nikogar pooblastilo, da bi nabiral darove za nove zvonove. Previdnost!

Kraj potopljene angleške podmornice »M 2« najden. Smo poročali, kako je vadiła angleška podmornica »M 2« na odprtem morju potapljanje, se iz neznanega vzroka ni več prikazala izpod vode in je umrla strašne smrti celotna posadka. Angleška mornarica je poskušala vse, da bi nudila ponesrečencem pomoč, a kraja nesreče niso mogli najti. Dne 4. februarja so zadeli na podmornico, ki počiva na dnu morja 5 milj od Portlanda, pa potapljači ne morejo do nje, ker so toki premočni. Podmornico bodo dvignili še le na spomlad.

Grozen potres na otoku Kuba. — Na ameriškem otoku Kuba je divjal v noči od 2. na 3. februarja 30 sekund silovit potres, ki je uničil pretežni del pristaniškega mesta Santiago. Število mrtvih znaša 1500, ranjenih nad 2000, ploslopj je bilo porušenih 500.

Ljudska samopomoč v Mariboru naznanja vsem našim cenj. članom kakor vsemu cenj. občinstvu, da ni v nobeni zvezi s podpornimi društvi »Vzajemna samopomoč v Ljubljani in »Kmetijska eksportna zadruga« v Mariboru. Naše poslovanje je bilo revidirano mesca oktobra 1931 po inšpektorju ministrstva za trgovino in industrijo dr. Mladen Bedič v Belgradu, ki je našel isto popolnoma v redu; radi tega prosimo za nadaljno zaupanje kakor do sedaj. 193

Tehtnica na prodaj. Mariborska občina prodaja po ceni tehtnico na Trgu svobode, ki je za tovore do 5000 kg. Tehtnica je v dobrem stanju. Vprašati je pri mariborskem gradbenem uradu v Franciškanski ulici.

Tako se varčuje! Ni se treba prenegliti z nakupom, posebno ne pri nakupu ure, kajti tudi najcenejša ura je draga, če jo moraš dati vsak hip v popravilo. Najbolje varčuješ, če kupiš poceni in dobro ob enem. Zato vas ponovno opozarjamo, zahtevajte novi letni cenik z nad 1000 slikami od tovarniške tvrdke ur H. Suttner v Ljubljani št. 992, ki ga dobite popolnoma brezplačno. V njem dobite ure že za 35 Din, ure zapesnice za 98 Din, ure bučilke za 45 Din, kakor tudi razno zlatino in srebrnino, vse takorekoč po originalnih tovarniških cenah.

Ogrožena lepota udre nevarnosti škodljivih učinkov solnca, vetra, vlage in starosti samo z dnevno nego medicinsko učinkujočih obrambnih sredstev, kot so: Fellerjeva Elsa-pomada za zaščito lica in kože ter Fellerjeva Elsa-pomada za rast las. Skozi 35 let preizkušene. Za vnaprej poslanih 40 Din se dobi 2 lončka brez daljnih stroškov v Elsafluid-tovarni Eugen V. Feller, Stubica Donja, Elsatrg 341, Savska ban.

*

Najdba bajnega zaklada.

Pred kratkem je našel starinoslovec Alfonz Caso v Mehiki zaklad Aztekov, ki so prebivali v mehikanski pokrajini pred prihodom Špancev.

Omenjeni učenjak je zadel čisto slujajno na zakladnico. Profesor Caso je iskal ter izkopal grobove poglavarjev

plemena Mixtekov. To pleme je prebivalo v južnem delu Mehike in je živelo v sporih s tedajnimi gospodarji Mehike z Azteki. Malo pred osvojitvijo Mehike od Špancev se je posrečilo Aztekom, da so Mixteke premagali in jih takorekoč iztrebili. Grobnica poglavarjev Mixtekov je bila zelo spretno izbrana. Dohod do grobišča je prikrit z ogromnimi kvadratastimi skalami. Profesor Caso je domneval, da se skrivajo za skalovjem starine. V resnici pa je njegova najdba naravnost presenečila najditelja in njegovega pomagača, ko sta stopila v obokano grobnico. Stene oboka so naravnost posute z dijamanti, rubini in ametisti. Na raznih predmetih iz najčistejšega zlata so napisi v doslej neznani pisavi. Obok je dolg 24 čevljev, 5 visok in 7 širok.

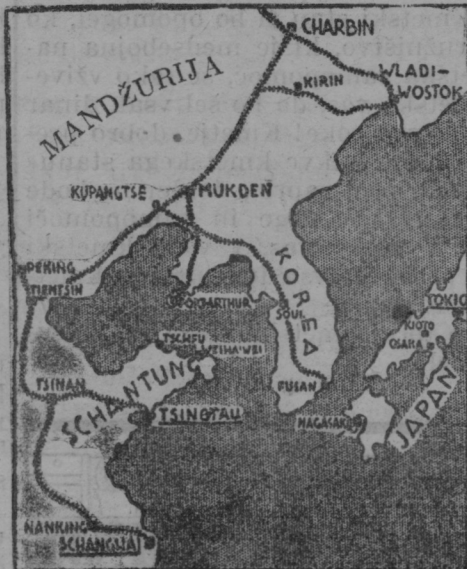
Baš odkriti zaklad prekaša glede vrednosti in zgodovinskih znamenitosti znatno najdbe v grobnici egipčanskega faraona Tut-ank-Amona. V eni krsti je našel Caso krasne ovratnice iz najbolj dragocenih draguljev, čudovito dragoceno izdelane prstane, dijamante izredne velikosti, krasne zlate posode in čaše, posode iz oniksa ter iz kristalov, velike ter dragocene uhane, zlate sokole in nešteto biserov.

Nekateri ameriški učenjaki so mnenja, da se je posrečilo prof. Casu odkritje bajnega zaklada, katerega so Azteki skrili, ko je pridrvel nad nje Španec Ferdinand Cortez. Osvojitelj Mehike je pustil na stotine Aztekov mučiti, da bi mu odkrili mesto zaklada, a so rajši prenesli vse muke ter celo smrt in so odnesli skrivnost s seboj na drugi svet.

*

Dvodnevni kletarski tečaj se vrši v petek in soboto dne 26. in 27. februarja t. l. na banovinski vinarski in sadjarski šoli v Mariboru. Pouk je teoretičen

Zemljevid, na katerem so označeni vsi kraji, ki se dnevno imenujejo v kitajsko-japonski vojni.

in praktičen ter traja dnevno od 8. do 12. in od 14. do 18. ure.

Enodnevni tečaj o rezi v vinogradu se vrši v ponedeljek dne 15. februarja t. l. na banovinski vinarski in sadjarski šoli v Mariboru. Pouk je teoretičen in praktičen ter traja od 8. do 12. in od 14. do 18. ure.

*

Šolnina uvedena.

Od g. finančnega ministra narodni skupščini predloženi načrt finančnega zakona vsebuje poleg državnega proračuna tudi druge določbe in med temi uvedbo šolnine, katere so proste edino le osnovne, strokovne in vojaške šole. Šolnina je razdeljena na tri kategorije in se plačuje po skupni svoti neposrednega davka, katerega plačujejo starši.

Pregled šolnine

v dinarjih

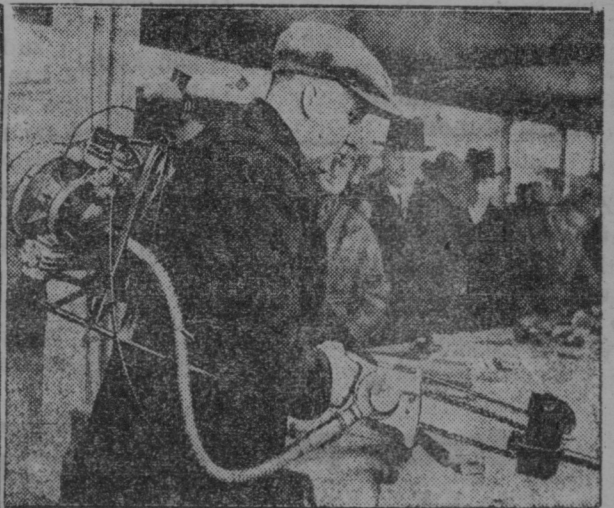
letni davek roditeljev	šolnina	III. II. I. kategorija		
		III.	II.	I.
300	500	100	125	150
500	750	125	150	200
750	1.000	150	200	250
1.000	1.500	200	250	300
1.500	2.500	250	300	350
2.500	4.000	300	350	400
4.000	6.000	350	400	450
6.000	9.000	400	450	500
9.000	12.000	450	500	550
12.000	15.000	500	550	600

preko 15.000 za vsakih

1000 Din 20 30 50

Šolnine so prosti državni gojenci. — Starši, ki imajo več kakor enega otroka na šoli, ki je podvržena šolnini, plačajo polno šolnino le za najstarejšega, za mlajše pa polovico.

Učenci srednjih šol plačajo šolnino v enem ali dveh obrokih in sicer učenci nižjih razredov gimnazije po III. kategoriji, učenci 5. in 6. razreda po II. kategoriji, učenci 7. in 8. razreda po I. kategoriji.

Stroj za poljedelca. V Berlinu so razkazovali zadnje dni motor na bencin, katerega se da obesiti na hrbet in je mogoče spraviti v pogon napravo, ki kosí travo, žaga, vrta in opravlja tudi druga dela.

Učenci učiteljskih, srednjih tehničnih šol, višjih ženskih obrtnih šol, trgovskih akademij, bogoslovij, železniških, prometnih ter babiških šol, in sicer: v 1. in 2. letu po II. kategoriji, v nadaljnjih letih pa po I. kategoriji. Če traja šola samo dve leti, plačujejo v 1. letu po II. kategoriji, v drugem letu po I. kategoriji. Učenci trgovskih šol plačujejo po II. kategoriji, učenke babiških šol pa po III. kategoriji.

Učenci meščanskih šol plačujejo šolnino polovico II. kategorije, prav tako učenci strokovnih obrtnih šol, ženskih strokovnih in ženskih nižjih ter nadaljevalnih šol, učenci srednjih in nižjih poljedelskih ter šumarskih šol.

Privatni učenci morajo plačati pred polaganjem izpita trikratno šolnino za razred in kategorijo, za katerega polagajo izpit. Poleg te šolnine se ne smejo uvajati nobene samoupravne šolnine.

Razven šolnine je plačati za višji tečajni izpit na gimnaziji in na srednjih šolah 300 Din. Za spričevalo o dovršeni meščanski šoli 50 Din. Teh taks ne plačajo učenci, ki so oproščeni šolnine.

*

Banovinski proračun

za leto 1932-33 je uravnan in znašajo dohodki 111,951.978, ki se krijejo z izdatki. Bodoči proračun je nižji od tekočega za 4,400.721 Din ali za 3.71%.

Izdatki in dohodki so takole porazdeljeni:

Izdatki:

1. Splošni odd. in gl. pis.	7,392.620
2. Upravni oddelek	283.356
3. Kmetijski oddelek	13,503.040
4. Prosvetni oddelek	9,290.021
5. Tehnični oddelek	38,147.918
6. Oddelek za soc. pol.	26,129.314
7. Finančni oddelek	10,690.676
8. Oddelek za TOI	2,805.152
9. Agrarne operacije	1,047.308
10. Rezervni kredit	2,662.573
Skupaj	111,951.978

Dohodki:

1. Banovinske doklade	31,440.000
2. Trošarine	41,300.000
3. Banovinske davščine	18,010.000
4. Prispevek avto podjetij	1,500.000
5. Državna dotacija	11,933.747
6. Razni dohodki	7,768.231
Skupaj	111,951.978

Zgorajšnji proračun je bil predložen banskemu svetu dne 8. februarja. Od kuluka, ki je bil predviden na banovinskih cestah na 6 milijonov Din, je bilo po izjavi g. bana plačanih do 15. januarja t. l. 2,636.000 Din.

*

Zadružna pomoč.

Piše A. F. iz Slov. goric.

O čem naj pišemo? O gospodarski krizi, ki nas vsestransko tišči in stiska? O tarnanju in mnogobrojnih pritožbah ubogega viničarja, malega posestnika, pa tudi velikega kmeta? Ali o predlogih raznih strokovnjakov? — Med temi razpravami gre propadanje

kmetskega gospodarstva svojo pot naprej. Denarni in z njim ves gospodarski promet zastaja; prodajne in nakupne cene se ne uravnesajo; kakor mora nas tiščijo še nerešena najvažnejša gospodarska vprašanja. Čimdalje bolj se polnijo listi v »Črnih bukvah kmetskega stanu«. Jeli treba za to še jasnejše dokaze, kot so vsak dan se množče javne dražbe? Vse se samo vprašuje, odkod bo prišel konec tem težkim razmeram, ki postajajo že tu in tam usodne. Nič drugega danes ne slišiš, pa naj prideta dva ali trije skupaj, ali jih je cela skupina, najsi so na cesti ali doma, v trgovini ali gostilni, povsod samo eno in isto: o krizi in o tem, da ne bo več mogoče dalje izhajati. Ne bom tukaj razpravjal o raznih sredstvih, ki se priporočajo v rešitev iz sedanje gospodarske krize. Tudi ne o tem, kaj misli država, odnosno parlament podvzeti v omiljenje gospodarske stiske. Na te ukrepe čakamo. Poudariti hočem le samo nekaj, kar bi moralo vzrasti iz nas kmetov samih. Spričo teh žalostnih dejstev bi se morala vzbuditi naša kmetska stánovska zavest. Še sedaj se nismo organizirali, ko nam že včas v grlo teče! Kmetski stan bi se moral tako daleč in tako močno organizirati, da bi sam določeval cene svojim pridelkom, bodisi živini, pri vinu in sadju in tudi pri lesu. V sedanjem položaju bi nam moglo dosti koristiti dobro zasnovano in upravljano zadružništvo. Zadružništvo je rešilo kmeta v času, ko ga je stiskal žid in drugi oderuhi, zadružništvo mu tudi danes lahko dosti pomaga k rešitvi iz propadanja. Jaz ne mislim tukaj posojilnic ali kreditnih zadrug, ki jih je po naših krajih že precej, ampak zadruge, ki bi oskrbovale vse, kar kmet prodaja in istotako vse, kar kmet rabi. Takih zadrug je še bore malo, pa bi jih moralo biti več. Proč z mešetarstvom! Proč s posredno trgovino! Vse, kar prodaš, ali kar kupiš, naj bi šlo skoz zadrugo direktno od producenta do konzumenta; od tistega, ki pridelava ali izdelava, do tistega, ki rabi! Dobiček pa, ki bi ga izkazala zadruga, naj bi spet ostal v rokah kmetskega ljudstva. Proč s predsodki glede zadrug! Kmetski stan si bo opomogel, ko bo zadružništvo, ki je medsebojna naša kmetska samopomoč, se tako vživela v kmetsko vas, da bo šel vsak dinar skozi njegove roke! Kmetje, dobro premislite! »Črne bukve kmetskega stanu« se ne bodo prej zaprle, dokler ne bode ideja kmetske sloge in samopomoči prodrila v vsako vas, v vsak kmetski dom in prešinila vso dušo našega kmetskega ljudstva.

Živela torej kmetska sloga in zadružna misel!

*

Naš vrt.

Kaj kmalu bo prišel čas, ko bo treba začeti z delom na vrtu. Poprej pa se mora vse potrebno pripraviti in dobro

premisлити, kaj bomo sejali, koliko ter kam.

Sedaj je prvo naše delo, da pregledamo vrtno orodje in če ni v redu, ga popravimo ali nadomestimo z novim. — Drugo še važnejše delo je pa priprava semen. Kdor je v redu spravljal in hranil semena, ima lahko delo in dober pregled. Manjkajoča semena si pa naj vsakdo takoj naroči od poštenih in vestnih ljudi oziroma trgovcev in sicer se naj vedno priskrbi najboljše, če tudi dražje seme. Ta malo večji potrošek se stotero povrne.

Ne odlašajmo s preskrbo semen, da ga imamo pri roki, ko pride prva ugodna prilika za setev. Sicer se nam lahko pripeti, da dobimo zbirke ali ostanemo morda brez, mogoče prekasno dospe in škodo zamujenega časa imamo sami, če ostane gredica neposajena.

Množino potrebnega semena določimo po velikosti prostora, katerega nameravamo obsejati, ki pa mora odgovarjati potrebam gospodinjstva.

Kam pa bomo sejali oziroma vsadili to in ono?

To je treba zelo dobro premisliti. Porazdelitev vrta mora biti smotrena in gospodarska, če hočemo imeti hasek. Prilagoditi se mora potrebam gospodinjstva. Brezmiselno, brez vsakega načrta, saditi eno rastlino zraven druge, ali leto za letom na istem mestu, se ne sme. Prvo in glavno pravilo za prav uspešno obdelovanje vrta se glasi: noben košček zemlje ne sme ostati če tudi samo kratek čas neobsejan.

Za dobro gospodarsko obdelavo vrta si pa moramo napraviti načrt. Pa tudi ne šele zadnji hip, ko je treba že sejati in saditi. Takrat je pravi čas že zamujen in zamujeno se v tem letu ne da več nadomestiti. Tak načrt obdelovanja vrta nam nudi pregled, kako se zemlja izčrpa. Če torej delamo brez načrta, nimamo pregleda in ne moremo zemljo uspešno izrabiti. V izčrpani zemlji ne obrodijo razne rastline in tudi zapadejo slabotnejše vsakovrstnim vrtnim škodljivcem. S prevdankom se teh neuspehov prav lahko obvarujemo.

Naše vrtnne rastline imajo glede kakovosti zemlje kaj različne zahteve, ker potrebujejo posamezne vrste druge hranilne snovi. Delimo jih v tri skupine:

1. rastline, ki potrebujejo močno zemljo;
2. rastline, ki uspevajo v srednje močni zemlji in
3. one, ki se zadovoljijo s slabejšo zemljo, a kljub temu prinesejo dovoljšen sad.

V vrtu imamo pa še večletne rastline kakor: jagode, beluše (špargel), rabarber in razna dišavna zelišča (majoran, timijan, žajbelj, drobnjak i. dr.). Te rastline uvrstimo v posebno četrto skupino.

Vrt razdelimo na štiri dele. Tri dele uporabljamo za menjalno posetev, na četrtem namestimo večletne rastline. Ta zadnje omenjeni del vrta moramo gnojiti vsako leto in po nekaj letih tudi te rastline presaditi oziroma na novo posaditi na drugem kraju, ker bi sicer ne uspevale dobro.

Na jesen, ko smo vrt docela pospravili, prelopatimo ves vrt, pognojimo pa s hlevskim gnojem samo prvi del, ki je določen za prvo skupino. Sem spadajo vse vrste kapusnic (zelje, ohrovt, rožni kapus, cvetača, kolerabe, rudeče zelje), glavata solata, kumarce, buče, zelena, hren, poré, paradižniki, špinača in krompir.

Drugi del vrta gnojimo spomladi s kompostom ter posadimo z rastlinami druge skupine: solata berivka, repinzel, pesa, črni koren pa tudi špinača in krompir iz prve skupine.

Tretji del vrta ne gnojimo kakor prva dva dela. Določen je za tretjo skupino, ki obsega stročnice (fižol, grah, bob, rdeče in rumeno korenje, čebulo, repo, krešo kakor tudi repinzel), ki smo ga uvrstili tudi v drugo skupino. Stročnicam gnojimo pred setvijo z lesnim pepelom.

Drugo jesen prelopatimo zopet ves vrt. Gnojimo pa s hlevskim gnojem 3. del, kateri sploh ni bil letos gnojen in spomladi namestimo nanj rastline 1. skupine. Drugi del ne gnojimo sploh nič, ker ga obsejemo z rastlinami tretje skupine. Prvi del pa gnojimo s kompostom, ker je določen za drugo skupino.

Tretjo jesen gnojimo drugi del in obsejemo s prvo skupino. Tretji del gnojimo spomladi s kompostom in obsejemo z drugo skupino rastlin. Prvi del ne gnojimo in obsejemo s tretjo skupino. Tako se skozi tri leta menjuje posetev in s tem izkoristi zemljo najboljše.

Lahko vrtno zemljo pa tudi lahko izrabljamo z dvoletno menjalno setvijo. Pol vrta se gnoji prvo leto in obseje oz. nasadi s kapusnicami, zeleno, porejem, kumarami, paradižniki, bučami, solato, špinačo in krompirjem. Drugi, negnojni del pa zasadimo s peso, črnim korenjem, stročnicami, čebulo, redkvico in korenjem. Stročnicam gnojimo z lesnim pepelom.

Za koline. — Svinjski vrat (šinek) v želodcu.

Iz svežega svinjskega šinka izloči previdno vse kosti, da ostane meso kolikor mogoče celo. Morebitne krpe odreži.

K polovici potrebne soli primešaj ščep solitra in noževo špico zmletega popra. S tem naribaj meso od vseh strani in ga pokapljaj s česnovno vodo. (Česen zdrobi, pomešaj z žlico vode in ožmi skozi čisto krpo.) Meso zgani skupaj in položi za 24 ur v skledo na hlad. Zdaj soli z drugo polovico soli in stlači v obrnjen svinjski želodec. Želodec preži pri čiščenju le toliko, da ga lahko obrneš in potem spraviš vanj meso. Nategni želodec prav tesno krog mesa in zašpilji odprtine. Čim trdnjeje se prijema želodec mesa, tem bolje se pozneje drži meso. Ohlapna mesta zategni ob straneh s špiljami.

To meso položi med dve deski in obteži s kamnom. Drugi dan obrni želodec z deskama vred in zopet obteži. Tretji dan ga stisni med dva lesena križa iz prst širokih deščic. Konci križa morajo segati preko mesa, da se jih lahko zveže med seboj. Tako varno stisnjen povezan želodec obesi v dim. Na pol prekajenemu snami les in ga premesti, nato pa zopet obesi v dim, da se okadijo razreze od lesa.

Konečno odstrani les, poveži želodec križem s špago in obesi v zračni suh prostor. Tak šinek v želodcu se drži najdalje, je izredno okusen in sočen, ter ga lahko narežeš kot suho meso surovega v prav tanke liste, ali pa kuhane in shlajenega.

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg v soboto dne 6. februarja so pripeljali špeharji 164 kamadov zaklanih svinj. Svinjsko meso je bilo po 10 do 12 Din, slanina 12 do 11. Kmetje so pripeljali 8 voz sena po 75 do 85, 1 olave po 70, 1 voz mešane slame po 70, 82 vreč krom-

pirja po 1 do 1,50, 48 vreč čebule po 5-6 (jesen 10 do 15), 57 vreč zelja po 2-4. Rž je bila po 1,50, ječmen 1,50, oves 1,25 do 1,50, koruza 1,50, proso 1,50 do 1,75, ajda 1,25 do 1,50, ajdovo pšeno 3,50 do 4,50, fižol 1,50 do 2,50. Kokoš 25 do 40, piščanci 25 do 40, raca 20 do 30, gos 50 do 80, puran 50 do 90. Čeli orehi 5-6, luščeni 16-20. Hren 12-14, kartijola 4 do 12, ohrovt 2-3. Kislo zelje 3-4, repa 2. Špinača (kup) 1, radič 1 kg 12 Din. Jabolka 3-5. Mleko 2-3, smetana 10-12, surovo maslo 24 do 32. Jajca 0,75 do 1, med 14 do 20, suha sliva 8 do 12 Din.

Mariborski svinjski sejem dne 5. febr. 1932. Na ta svinjski sejem je bilo pripeljanih svinj 93 svinj, cene so bile sledeče: mladi prašiči 7-9 tednov stari komad 80-90 Din, 3-4 mesece stari 150 do 250 Din, 5-7 mesecev stari 350 do 400 Din, 8-10 mesecev stari 450 do 500 Din, 1 leto stari 800 do 900 Din, 1 kg žive teže 6,50 do 7,25 Din, 1 kg mrtve teže 9 do 10,50 Din. Prodanih je bilo 53 svinj.

Tekme za polet v stratosfero.

Zadnje mesece je večkrat poročalo časopisje, da je nameravanih več poletov v stratosfero (višina z razredčenim zrakom). Pred vsem se hoče podati v stratosfero Kipfer, Piccardov spremljevalec pri lanskem dvigu v višino 17.000 metrov. Ali bode tokrat zraven še tudi profesor Piccard, ni gotovo. Napovedani so tudi stratosferni poleti od francoskih in belgijskih inženjerjev. Oglasil se je tudi Dunajčan in razglašal, da bo letos presenetil radovedne Dunajčane z dvigom v stratosfero.

Dunajsko časopisje poroča to-le: Na Dunaju živeči ogrski grof Teodor Zichy, ki je znan avtomobilski dirkač, in iznajditelj novega višinskega merila, inženjer Ivan Braun, sta izdelala načrt za polet v stratosfero, ki bo uresničen letos koncem marca z denarno pomočjo ameriške družbe. Grof Zichy in inženjer Braun se nameravata dvigniti v

Izprašaj si vest.

Pobožni oče je imel izprijenega sina, ki je bil najrajši v družbi hudobnih tovarišev. Oče ga ni mogel spraviti na pravo pot. Čez nekaj časa je oče obolel in čutil je, da mu je umreti. Poklical je sina in mu je rekel: »Ne bom ti delal očitkov radi tvojega slabega življenja. Umrl bom in ti boš za menoj vse podedoval. Zato pa mi izpolni zadnjo prošnjo, ki ti jo stavim.«

Sin je obljubil, da bo to prošnjo na vsak način izpolnil.

Tedaj mu je rekel oče: »Obljubi mi, da boš skozi dva meseca šel vsak večer za pol ure sam v svojo sobo

Januš Golec:

Trojno gorjé.

Ljudska povest o trojnem gorju slovenskih in hrvaških pradedov.

Ob posinu kmečke svobode bode tudi njen ljubi in oboževani Pavel nekaj več nego grajski kovač ali Pištelakov krčmar na kamenitem pilštajnskem hribu. Baš ono, na kar je bila Ema na Pavla nekaj časa nekoliko nevoljna, je vzraslo veliko, lepo, oboževano in zaželjeno, da bi se le uresničilo čim preje. Kmečko gibanje Eme od Pavla ni odvrnilo, ampak jo prikovalo nanj z vsako mislijo in z vsakim utripom ponosnega dekliškega srca, da bo ravno ona žena kmečkega osvoboditelja, voditelja in — vladarja!

IV. POGlavJE.

Da ples z brezobjestno gospodo ne bo omejen le na hrvaško Zagorje, ampak da se bodo pridružili puntu tudi štajerski kmetje, dokaz za to je dala Slov. Bistrica. Grajski kovač v Lesičnem je

7 zvedel od tamošnjih somišljenikov in enooki Belak je oznanjal kmetom iz Bistriške doline, kako in kaj se je bilo doigralo pred kratkim na Tahovem štajerskem gradu na Stattenbergu pri Slov. Bistrici. Stari Andrej je že znal glavne obrise kmečke zmage in pripovedoval navdušeno takole: »Sem vam že razložil, da so vložili stattenberški podložniki radi Tahovega nasilja, grozodejstev ter teptanja pravice pritožbo na vladarja Karola. Tudi v tem slučaju se je pokazalo, da vrana vrani ne izkljuje oči. Gospoda drži skupaj od graščaka do najmogočnejšega cesarja. Ovadba in zahteva Slovenjebistričanov po pravici je bila zavržena z najvišjega mesta. Kaj je preostalo kmetom drugega nego samopomoč. Zadržali so se shajati na tihem in so se posvetovali, kako bi se znebili neznosnega nasilja. Vse priprave so ostale gospodi prikrite in rodile večji uspeh, nego so ga pričakovali uporniki. Puntarji se pri Stattenbergu niso posluževali niti sile, ampak so se polastili gradu prav na lahek način z zvižajo. Nikolaj Kopriva iz Makol pri Poljčanah je bil skraja ključar, potem sodnik in naposled

zračne višine v balonu, ki bo zgrajen po opazovanjih ter izkušnjah profesorja Piccarda. Dvig v zrak se bo izvršil v bližini Dunaja in nameravata letalca doseči višino 20 km.

Zrakoplov dunajskih višinskih raziskovalcev gradi tvrdka Riedinger v Augsburgu v Nemčiji, odkoder je bil tudi balon profesorja Piccarda. Gondolo balona izdelujejo na Dunaju. Način gradbe gondole se razlikuje od Piccardove v toliko, da ima novejša dve steni. Gondola bo na ta način pritrjena na balon, da se bo ločila avtomatično (sama) od balona pri pristanku s pomočjo padala. Padalo bosta uporabila raziskovalca za slučaj, da bi bil balon uničen v nepredvidenih viharjih.

*

Desetletnica Katoliške Omladine v Mariboru. Katoliška Omladina slavi v soboto dne 13. in v nedeljo dne 14. februarja svojo desetletnico. V soboto ob sedmih zvečer razsvetljenje Omladinskega doma, obhod po mestu z godbo in sežiganje raketov na Piramidi. V nedeljo ob pol osmih zjutraj opravi presviti g. pomožni škof dr. Ivan Tomažič zahvalno službo božjo, katere se udeležijo župnijska in druga društva z zastavami. V nedeljo ob pol petih popoldne se priredi slavnostna akademija, pri kateri nastopijo vsi društveni odseki z raznovrstnim sporedom. Pri akademiji bo sodelovalo do sto članov. Posetite prireditelje iz mesta in iz okolice v najobilnejšem številu, da tako poplačate požrtvovalnost delavnih Omladincev. Dvorana bo seveda zakurjena. Torej na svidenje!

Sv. Anton v Slov. goricah. Tukajšnje Prosvetno društvo je priredilo na Svečnico pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. kot gost Gasilnega društva Juršinci igro: »Revček Andrejček«. Ob tej priliki smo bili tako lepo sprejeti ter gostoljubno postreženi, da se čutimo dolžne,

da se tem potom tudi javno zahvaljujemo. Upamo, da bomo prijateljstvo, ki smo ga začeli, tudi nadaljevali. Bog živi Šentlovrenčane!

Vojnik. Tukajšnje izobraževalno društvo je imelo dne 17. januarja svoj občni zbor. Na tem občnem zboru se je izvolil tudi nov odbor, ki si je stavil kot eno svojih glavnih nalog, da poživi društveno knjižnico. Sedaj je knjižnico na novo uredil, nakupilo se je tudi precej novih knjig in zato vabimo vse ljubitelje lepih in dobrih knjig, da pridno obiskujejo našo knjižnico, ki je odprta vsako nedeljo pred in po deseti sv. maši.

*

Izpolnjeno prokletstvo.

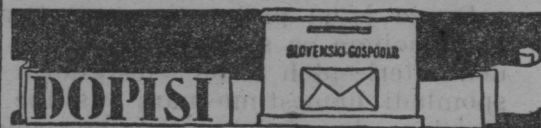
Italijanski časnikar Italo Sullioti je objavil pred kratkem čudne okoliščine, od katerih je bila spremljana smrt njegovega prijatelja Andreja Tudesq, ki je bil znamenit potopisec pariškega lista »Journal«.

»Tako po vojni«, piše Sullioti, »se je podal Tudesq na potovanje okrog sveta. Obiskal je predvsem Indijo. Na potovanjih po Indiji sta ga spremljala francoski inženjer ter angleški oficir. Lepega dne je prodrla trojica v gozd pri Nepal, v kraj, ki je malo ali sploh nepoznan. Naenkrat so stali na sredini gozda pred razvalinami prastarega templja. Pred vhomom se je dvigal orjaški kip indijskega boga Šive, katerega je presegal kip boginje Kali. Indijski nosači in spremljevalci so svarili karavano, naj ne prestopi praga svetišča, a kljub svarilu so se podali trije Evropejci v notrajnost. Pred nje je stopil izza lian, ki so ščitile vhod, star duhovnik, ki jim je branil z dvignjenimi rokami vstop. Tudesq in njegova dva prijatelja so porinili starca na stran in se podali naprej v svetišče. Svečenik je stopil na kamen, kjer je pisal v zrak skrivnostna znamenja in izgovarjal zagonetne besede. Tudesq je pozval enega od indijskih spremljevalcev, naj mu raztolmači, kaj da prav za prav govori.

Duhovnikove besede so se glasile: »Naj se obesi za pete teh treh belih mož prokletstvo sv. Trimurtija! Vse tri naj doleti pred zaključkom leta božje maščevanje! Naj umrejo v dne, ko sveti na nebu polna luna!«

Evropejci so se smejali in nadaljevali potovanje. V mestu Bombay so se razšli in je ubral vsak v drugi smeri pot v domovino. Pri prvi polni luni je umrl angleški oficir na mrzlici na krovu parnika, štiri tedne pozneje je postal inženjer smrtna žrtev železniške nesreče. Dober mesec za tem je obolet tudi Andrej Tudesq na bolezn, katere si zdravniki niso mogli razložiti. Njegovo stanje se je slabšalo od dneva do dneva in Francoz je umrl v hotelski sobi daleč proč od svoje domovine.

*

Trbonje. Čas je, da se enkrat zopet oglasi mo v »Slovenskem gospodarju« in vsemu svetu razglasimo svoje novice. Evo jih! Silno se čuti tudi v našem skritem kraju pomanjkanje denarja. Lesna trgovina se komaj za silo še giblje in vsled tega se mnogo delovnega ljudstva le s težavo preživlja. Kmet ne more plačevati davkov, zato so mnogi sedaj zarubljeni. Ker drugače ne morejo spraviti svoje živine za primerno ceno v denar, so kmetje začeli doma klati in meso prodajati. In mesarji že prerokujejo višje cene mesu, če bodo kmetje vse sami doma poklali. Plemenske živine pa bo gotovo v spomladi manjkalo. Tudi v naši župni cerkvi so bile preteklo leto nekatere spremembe. Prižnica je bila predstavljena k Marijinem oltarju na epistelsko stran, kjer je edini prostor zanjo. Ker smo bili dosedaj brez orgelj, smo si jih izposodili od podružne cerkve sv. Danijela. Popravljen in oglašil jih je znani veščak g. Ivan Končnik iz Legna pri Slovenjgradcu. Orglje sedaj lepo pojo in ljudje so zadovoljni in veseli. Slišimo tu-

deset let konjenik pri graščini. Ko je tirjal po trinajstletni službi plačilo v znesku 668 goldinarjev, mu je vzel Tahí prsni oklep, železne rokavice, dve puški in ga napodil. Miklavž Kopri-va, ki je poznal osebno vse navade v gradu, je zvalil z zvijačo neprevidne grajske stražarje iz gradu, katerega so zasedli za napad pripravljeni kmetje.

Žalibog so se zmagovalci zadovoljili le s prednjimi grajskimi stenami ter zunanjim obzidjem. Trinogu so pustili nepoškodovano notranjščino. Gospod Pavel mi je pravil, da je grajska uprava na Stattenbergu dražja in krasnejša, kakor v marsikateri knežji palači. Vse stene soban so pregrnjene s finimi turškimi preprogami. V gosposki sobi je dragoceno orožje: sedla, meči okovani s srebrom, uzde z zlato žvalo, oklepi ter oprsniki. Na dolgem hodniku je dvanajst skrinj, ki so polne raznovrstega blaga: zlatnine in srebrnine. Bedasto prizanesljivi kmetje bi se bili lahko oškodovali z dragocenim pohištvo in drugimi stvarmi, a tega niso storili, ker so le želeli, rešiti se krutega tlačanstva, ne pa ropati

tuje blago. Poročila že ima naš grajski kovač, da se bodo pridružili slovenjebistriški zmagovalci Hrvatom in pristopili k Gregoričevi kmečki vojski.«

Ni še bil Belak dovolj razbobsal vesele novice s Stattenberga, že je bila nova na dnevnem redu. Vojvoda Ilija Gregorič je poslal v Bistriško dolino svojega odposlanca, ki se mudi v grajskih kovačnicah v Lesičnem že nekaj dni. In res! Ivica Peretič se je bil vrnil iz Gradca, kamor je bil odpeljal slepega Jurkoviča, da se pravda s Tahom in zahteva zaslišanje na najvišjem mestu radi oskrunitve ženske časti in najtežje telesne poškodbe. Ko je predal starega siromaka v prave roke, se je odpravil hitro domov v Brdovec, kamor je prinesel Gubčevi kmečki vladi in vojvodi Iliji Gregoriču najboljše vesti o upornem gibanju štajerskih kmetov. Vse je na nogah, le klica iz bojnega roga je treba in kmečko slovensko-hrvaška vojska se bo začela zbirati in oboroževati. Na zopetni poti iz Brdovca v Bistriško dolino je obiskal Peretič Bizeljsko in Pišece. Za Bizeljčane in Pišečane je sprejel čast kapi-

in da se boš tam razgovarjal sam s seboj.«

Sin mu je to obljubil v roko.

Oče ga je blagoslovil in je umrl.

Po pogrebu se je vrnil sin v veselo svojo družbo in živel kakor prej.

Vsakega večera pa se je spomnil svoje obljube. V začetku mu je bila izvršitev nadelna. Mislil si je pa, da bo vendar dva meseca izdržal. Pa glej! Odprle so se mu ob tem polurnem razmišljanju oči. Srce ga je obtoževalo. Spoznal je svojo krivico, razjokal se je in je postal drug človek.

Pobožni strugar.

V velikem mestu je živel zelo pobožen ter

di, da se je na pameški in trbonjski župnijski meji zadnje čase pojavila neka adventistična krivoverska družba, ki obljublja baje ljudem 1000 Din, kdor pristopi v njihovo krivo vero. Baje tudi učijo, da dolgovi ni treba plačevati, da v cerkev ni treba hoditi in da bodo v treh letih vse naše cerkve podrite itd. itd. Prihajajo k nam tudi razne osebe, celo iz Maribora, ki prodajajo krivoversko sv. pismo in krivoverske nabožne brošure. Pametni ljudje jih ne kupijo. Mnogi pa, če jih kupijo, jih sežgejo, ko pozneje spoznajo, da so krivoverske. Dobri župljani pokažejo vrata takim prodajalcem slabih knjig. — Tiho v krogu svoje obilne družine sta na Svečnico obhajala srebrno poroko vrla zakonska Anton in Marija Ošlovnik. Vsi njuni znanci in prijatelji jima želimo, da bi učakala še 50letnico, zlato poroko, v zdravju in veselju!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Se pa res motite, ako mislite, da se pri nas nič ne gibljemo. Ne samo, da se fantje včasih malo stepajo, saj se še odraslim dedcem ta umetnost posreči, ampak to mislim, kako smo letošnji predpust dobro izrabili za ustanovitev novih družin. Kar 14 parov je bilo v celem oklicanih: sedem čisto domačih, eden ženin si je privedel nevesto iz Cirkovec, kar ste že poročali; trije so si po neveste šli v gorsko župnijo, oziroma eden je kar tam zagospodaril; dva sta se priženila semkaj, in ena nevesta je bila odvedena v župnijo Sv. Vid. Dva ženina bosta kot železničarja pomagala vzdrževati naš javni promet. Gostije so letos času primerno večinoma dokaj preprosto obhajali; kjer pa so imeli vendar večje slovesnosti, pa tudi niso pozabili na one, ki so v pomanjkanju. Tako se je poleg že zadnjič omenjene zbirke na gostiji Drevenshek-Draškovič nabralo še naslednje: svatje na gostiji Franca Peruha-Nežike Sagadinove v Zgornjih in Spodnjih Pleterjah za novo bogoslovje 85 Din in za dijaško semenišče 85 Din. Na gostiji Matježa Predikaka in Marije Drevenshek v Zgornjih Pleterjah so za novo bogoslovje zložili 175 Din, nevesta pa je še posebej kot Marijina družbenica za misijone izročila 50 Din. Vsem darovalcem Bog prav obilo povrni, novoporočence pa naj vselej spremlja njegov blagoslov! — Pri za njem požarju je dobil

Kje kupujejo naši naročniki?

V trgovinah, ki so tukaj navedene: V teh trgovinah je dobro in poceni blago. Vsakdo, ki kupi vsaj za 100 Din blaga v gotovini, dobi brezplačno Gospodarski ali Gospodinjski žepni koledar.

Te trgovine so:

V Mariboru:

Anton Macun, trgovina z manufakturo v Gosposki ulici.

Mariborski konsum, Glavni trg.

Franc Klajnšek, trgovec, Glavni trg.

Jančič Karl, trgovina, Aleksandrova cesta 11.

Penič Mira, trgovina, Vetrinjska ul. 9

Sv. Jurij ob Ščavnici:

Josip Farkaš, trgovina.

Perger Tomaž, trgovec.

V Kapeli pri Radencih.

Franjo Steinbauer, trgovina.

V Ptujju.

Anton Brenčič, trgovina z železnino.

V Ormožu

H. Jurkovič, trgovina.

V Celju

Franc Dobovičnik, Gosposka ulica 15. (pri nakupu za 300 Din.)

Franc Strupič, steklar.

Brumec Anton, trgovec, Gosposka 2 (pri nakupu za 200 Din)

Pod tem zaglavjem bomo objavljali te in druge trgovine, ki se bodo še prijavile. Ta objava je za trgovce, ki odzamejo vsaj 10 komadov koledarja, brezplačna. Trgovci, pišite takoj Tiškarni sv. Cirila v Mariboru.

hude opekline gasilec Janez Murko, tako da so ga morali zapeljati v ptujsko bolnico to ga je rešilo, sedaj mu gre že na bolje.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju — Ptujška gora. Dne 25. januarja t. l. sta podala roko

za skupno srečno zakonsko življenje Jakob Dolenc iz Gornjih Pleter in Genovefa Krneža iz Ptujške gore. Bog daj srečo! S tuj med svojim poštenim veseljem spomnili mariborskih dijakov in darovali za Dijaško kuhinjo 106 Din, kar naj jim ljubi Bog poplača! Pomenajte!

Sv. Barbara v Halozah. Tukaj je umrl idealen fant in dijak Jože Petrovič iz Pohorja in ugledne Hrastinske rodovine. V 19. letu se je odločil iti študirat v salezijanski zavod v Veržej, kjer je bil gojenec Marijanišča, z gorečo željo, postati duhovnik. Pa Bog ga je hotel imeti k sebi kot čisto dušo. Umrl je kot tretješolec za jetiko na svojem domu. Na dan pogreba in že po noči je bilo grozno slabo sneženo vreme, vendar sta prišla dva dijaka peš iz Veržeja po noči, izkazat prijatelju zvestobo do groba, družini pa sočutje v imenu dijakov in zavoda. Dijak g. Munda je zapisal družini te-le besede v tolažbo: »Imel je Jože prijatelje na poti k poklicu, od koder ga je Vsemogočni kot čisto lilijo presadil v rajski vrt.« Domači g. kaplan se je poslovil od njega z lepim nagrobnim govorom. Tudi domači gimnazijec g. Davorin Petrovič se je poslovil na grobu od njega kot tovariša dijaka. Pevci so mu zapeli nagrobnično. Vsem omenjenim in vsem prijateljem Vam kliče Jože iz neba: Bog Vam plačaj za vso prijateljstvo, ljubezen in dobroto! Družini kliče: Ne žalujte, mama in vsi dragi domači, zlasti Vi ljubi stric Jožek, saj se še vidimo nad zvezdami, kjer bo večno nova maša, ker moje niste čakali!

Sv. Marjeta niže Ptuja. Po kratki in mučni bolezni je umrl dne 30. januarja priden mladenič Jože Vavpotič iz Malevasi. Ker je pokojni bil res dober fant, je njegova izguba prav bridko zadela njegove dobre starše, ki jim je bil edinec, zelo ga bomo tudi pogrešali pri tukajšnjem fantovskem odseku, čigar član je bil. Blagega pokojnika smo položili k večnemu počitku dne 1. februarja ob veliki udeležbi župljanov. Pri odprtem grobu so mu pevci zapeli dve žalostinki, g. konz. svetnik Šketa pa je v pomenljivem govoru povdaril njegovo vzgledno življenje in opozoril navzoče, posebno mladino, da bi bili večno pripravljene na smrt, ki prav nič ne izbira. Bog mu daj večno plačilo v nebesih, težko prizadeti

priden strugarski mojster. Božja beseda mu je bila nad vse draga. V svoji hiši se je držal lepega običaja. — Vsako nedeljo po obedu so dobili pomočniki izplačano svojo tedensko mezdo. Pred izplačilom jim je prečital pridigo ali odloimek iz svetega pisma. Marsikateremu pomočniku je to trajalo predolgo. Ta je mogel v božjem imenu oditi. Tedenske mezde pa v nedeljo ni prejel. Tako je dal mojster pomočnikom božjo besedo s seboj na pot v — krčmo ali na plesišče.

Neki strugarski pomočnik je dolgo delal pri tem mojstru. Ko je odšel v druge kraje, je rad pripovedoval o

tana Krištof Pustak iz Bizeljskega. Bizeljčani že ne hodijo na tlako in parkrat jih je že moral grajski oskrbnik pogostiti z jedjo in pijačo. Nobenega zanimanja za punt ne kaže trg Podsreda, pač pa cela okolica. Tako se je glasilo v kratkih obrisih poročilo o vstajnem gibanju iz ust Ivica Peretiča, ki je prinesel Pavlu Štercu lastnoročno pismo Ilije Gregoriča, v katerem ga imenuje za kapitana kmečke vojske iz cele Bistriške doline in mu naznanja tale vojni načrt za bližnjo prihodnost. Ko bo zbrana začetkom leta 1573 celotna kmečka vojska, se bo razdelila v tri dele. Eden bo pod Susedom, druga dva bosta taborila od Cesargrada do Zaboka preko Sotle v hrvaškem Zagorju. Vojvoda Gregorič sam se bo napolnil z enim delom puntarjev proti Brežicam, kjer se mu bodo pridružili novi bojovníki. Tako pomnožena armada se bo razdelila v dve manjši. Prva bo prodirale preko Krškega in Kostanjevice proti Novemu mestu, med potom si bo pridruževala uporne kmete, se združila z Uskoki in se vrnila s pomnoženo silo preko Metlike k onemu delu kmečke vojske, ki se bo mudil pri Samo-

boru. Ilija Gregorič na čelu drugega oddelka bo marširal na Sevnico, Radeče, Laško, Celje do Vranskega in povsod nabiral bojovníke. Z nabranimi ojačenimi četami se bo vrnil preko Rogatca na Cesargrad. V Celju se bo odcepil od njegove vojske en oddelek, ki bo krenil preko Ljubljane do morja. On, kapitan Pavel Šterc, bo prejel pravočasno povelje, kam in kedaj se ima pridružiti s svojimi četami gibanju in premikanju kmečke vojske. Naznanja mu še, da bo oborožena punta s kiji, cepci, kosami, sekirami in drugim raznovrstnim poljskim orodjem. Iz dosedaj osvojenih gradov in plemiških dvorcev imajo zalogo sabelj, pušk ter par topov. V znak pristopa v moško punto mu naj pošlje za celo Bistriško dolino petelinovo pero, puntarji naj začnejo nositi za klobuki zimzelen ali bršljan in posebno slovesno se naj izvrši sprejem posameznih bojovníkov v punto po načinu, kakor mu ga bo opisal odposlanec Ivica Peretič iz Brdovca. Ob sklepu pisma je bil podpis: Ilija Gregorič, vojvoda.

Ko je prečital Pavel Gregoričev bojni načrt

rodinl pa naše iskreno sožalje! — Izgubili smo še drugega, istotako agilnega člana fantovskega odseka. Dne 1. t. m. se je namreč poročil Ivan Zamuda, posestniški sin, z vrlo mladenko Marijo Ožingar, članico Marijine družbe in Dekliške zveze, oba iz Placarovec. Mladoporočencema izrekamo najlepšo zahvalo za njuno delovanje v tukajšnjih katoliških mladinskih organizacijah, jima želimo prav mnogo sreče v novem stanu. Bog živi!

Loperšica. Dne 4. februarja je poteklo leto dni, odkar je bil ustreljen Matija Šulek, delavec v Loperšicah, o priliki gostije Roškar-Kuster, istotam. Šulek je bil oženjen ter je poleg žene oskrboval tri otroke. Teden dni po njegovi smrti se mu je rodila še hčerka. Vdova Marija Šulek je ostala v veliki bedi skoro brez sredstev. Sedaj preživlja težke čase, ko mora skrbeti sama za sebe in za štiri otroke. Okrožno sodišče je obravnavalo ta zločin dne 13. maja 1931 ter obsodilo Franca Jurkoviča mlajšega, kmetskega sina v Šalovcih, na 12 let roblje. To sodbo je tudi stol sedmorice v Zagrebu potrdil. Jurkovič je bil obsojen tudi na mesečno vzdrževanje nedoletnih otrok, katerim pa se do sedaj ni plačalo niti pare, da siračno je preteklo že leto dni. Opozorjamo na to državne oblasti!

Prihova. Na gostiji g. Franca Skrbinškega, posestnika na Sevcu in cerkvenega ključarja, in g. Josipe Jesenek, hčerke cerkv. ključarja g. Josipa Jesenek, posestnika na Prihovi, se je nabralo za Društvo za razširjenje sv. vere 306 Din. Bog plačaj!

Prihova. V nedeljo dne 7. t. m. popoldne ob treh je priredila naša pridna mladina v novi šoli šaljivo igro »Trije vagabundi« z najboljšim uspehom. Igralo se je izborno, četudi so igralci in igralke vsi prvič nastopili na odru. Vsa hvala in čast g. šolskemu upravitelju Kontlerju za ves trud in prizadevanje, posebno še, da je oskrbel za naše razmere res krasen oder. Vse je navdušeno, staro in mlado, mladina pa želi čim prej nastopiti s kakšno drugo lepo igro.

Smarje pri Jelšah. Zadnji dnevi januarja in prvi teden februarja so privabili novo življenje izpod streh; kmetje vozijo gnoj na njive ter orjejo in tako pripravljajo zemljo za spomladno setev; nekateri že celo zdaj oves sejejo. Preorana zemlja dobro premrzuje in s

tem se znatno izboljšuje. Tudi po vinogradih se že tu in tam oglašajo škarje in žagica, ker je na solncu prav toplo in se da rezati. Vinska trta je v jeseni prav dobro dozorela in kjer je ni lanska toča uničila, je trs prav močno dorastel, kar nam daje upanje na dobro trgatve, ako nas Bog obvaruje spomladne slane, toče in drugih večjih nezdod. Čeravno nima dandanes vino nobene cene, si vendar želi vsak vinogradnik obilo in prav dobre kapljice, ker dobro vemo, da lažje spravimo na svoje mesto, če je kaj, kakor pa če ni prav nič. Takozvani »pušenšankarji« so že pričeli svojo obrt. — Dopisnik iz Šmarja — vsem naročnikom »Slovenskega gospodarja« — želi za veselo pustno zabavo — veliko svinjsko glavo, — da bo letošnji pust — res masten okoli ust!

Sv. Primož pri Sv. Juriju ob južni želez. Marsikaj se pač spremeni v enem letu. Tudi pri nas smo imeli veliko različnih novic v preteklem letu. Mnogokateri so nas zapustili in odšli po zasluži, plačilo na drugi svet. Novih gospodarjev z mladimi gospodinjami smo v naši fari dobili precej. Korajže je treba, potem pa gro. To je pokazal tudi mladenič Jožef Fidler od Sv. Primoža, ki je stopil v zakonski stan. Dobil je kot svojo izvoljenko vrlo mladenko Katiko Povalej iz Brezja ter jo povedel na svoj dom. Oba sta iz ugledne krščanske hiše. Zato pa želimo novoporočencema obilo sreče in božjega blagoslova!

Kotlje. (Novo življenje.) Letošnja zima je prinesla v naš kraj novo življenje. Da ob poletnem času radi prihajajo k nam tujci, na to smo že vajeni, saj imamo tukaj daleč znano letovišče »Rimski vrelec« in je cela okolica po svoji prijazni, idilični legi za letoviščarje, zlasti za take, ki ljubijo mir in naravo, kakor ustvarjena. To zimo pa so izsledili smučarji, da imajo Kotlje, tudi za smučanje zelo ugodno lego. Prihajajo k nam smučarji od vseh strani, največ pa iz Maribora, Ljubljane in Zagreba. Vršilo se je že več tekem. Zadnja, najbolj težavna, je bila na Svečnico in sicer iz 1696 m visoke Uršelske gore v Kotlje na 12 km dolgi progi. Tekmovalo je 14 smučarjev in je privozil prvi na cilj v 40 minutah in 15 sekundah. Smučarji so vzdramili tudi domače sankarje, da so tudi ti hoteli pokazati,

kaj znajo in so isti dan to je dne 2. februarja, popoldne priredili tekmo v sankanju. Tekme se je udeležilo 45 moških in 11 žensk. Najboljše se je izkazal Srečko Zdovc, po domače Rožankov, ki je prevozil blizu 4 km dolgo progo v 4 minutah in 15 sekundah. Tudi drugi niso daleč zaostali. Med najboljše sankarje se je razdelilo 16 lepih dobitkov, čisti dohodek pa je namenjen za domače uboge. Kakor vse kaže, bo zimski šport v našem kraju prišel do vedno večje veljave.

Vojnik. Žalostno so peli zadnje dni vojniški zvonovi in naznanjali pretresljivo novico. Še mladi fant Štefan Brezovšek, sin župana občine Bezovica, je umrl tam daleč v Skoplju. Lani, ko so prve pomladne cvetke pokukale v božji svet, je z drugimi vred šel, da odsluži svojo dolžnost do domovine. Z vriskom in pesmijo je takrat odhajal v trdni veri, da se kmalu spet vrne. In res je potem prišel na zimo na dopust, in ko je odhajal nazaj, je odhajal v zavesti, da se v jeseni za stalno vrne. Pa se ne bo, konjsko kopito mu je zadalo smrtno rano. Štefan! Ni te več! Zopet bodo cvetele rože, prišla bo solčna pomlad, a tebe ne bo. Vrisk in vesela pesem se bo zopet razlegala po naših hribovskih, a tvojega glasu zraven več ne bo. Zopet je padel eden macesen v naši gori! Ah, kako so prazne golčave! Snivaj sladko, Štefan, na svidenje!

Ljubečna pri Celju. Naše Prosvetno društvo nas je dne 31. januarja razveselilo s prav lepo igro »Samska domačija«. Igralci so svojo vlogo prav dobro rešili in si želimo, da bi naš kmalu zopet razveselili s kako igro. Samo to bi želeli, da bi bil v dvorani večji mir. — Drugače pa se tudi nam Ljubečanom ne godi predobro, v tovarni se le malo zasluži, naše opekarnice pa po zimi mirujejo. Sicer pa sedaj bo že vsak dan boljše, otroke bomo poslali žabe loviti, ki so jih polne naše jame. S tem si bodo zaslužili za kako šolsko stvar. Po Veliki noči pa bomo tudi mi šli v jame, da napravimo kaj opeke, kajti Celjani bodo zopet zidali.

Za več desetisoč dinarjev manufakturnega blaga so odnesli neznaní vlomilci trgovcu Pungarčiču v Škocjanu na Kranjskem.

ter navodila, je v splošnem kimal zadovoljno. Povdaril je pa Ivici in mu naročil, naj sporoči vojvodi, da vsebuje njegov načrt prehudo cepljenje moči, predno se je spleh udaril s sovražnikom. Predvsem bi bilo potrebno, plemenitaše v kaki večji bitki pošteno poraziti in nato še poskati posamezne njihove oddelke, ki bodo hiteli na pomoč od vseh strani. S prvo odločilno zmago bi se tudi razvnel ter dvignil pogum, samozavest in strogi red kmečke vojske. Ako se bodo puntarji že koj začetkom preveč cepili, jih bodo v boju peizkušeni plemenitaški oddelki pozobali posamič kar za predjužnik ali malo južino. Nadalje bi še bila najnujnejša potreba zaplemba čim večjih zalog res pravega orožja. Kaj sta cepce, kosa, kij ali vile proti oklepu, sablji, sulici ter krogli!

Po slovesu in odhodu hrvaškega odposlanca se je vršilo zbiranje puntarjev po Bistriški dolini in še dalje na desno in levo čisto očito. Po nedeljah so se vršili v Lesičnem pravi tabori kmečkih bojnikov, kjer so si zatikali za klobuke bršljan, stopali v puntarski krog ter dvigali de-

snice k prisegi v znak slovesnega vstopa v »moško punto«.

Marsikomu se bo zdelo čudno, kako da se nista zganila v očigled zbiranju puntarjev v grajskih delavnicah niti Hartenštajn in ne Pilštajn. Pilštajn je bil v neposredni lasti krškega škofa, je bil s posestjo vred precej v razsulu in tedanji upravitelj je držal na skrivaj s kmeti. Hartenštajnski »pfleger« je imel na razpolago le par beričev in ni upal poslati nobenega poročila najemniku in gospodu Helfenbergu v Celje. V splošnem so pa plemiči že znali, kaj se kuha med kmeti in so zbirali na raznih konjih ter krajih kmečke punte dobro oboroženo konjeništvu, s katerim bi lahko švigali v slučaju potrebe sem in tja.

Kmetje iz Bistriške doline so vrel kar trumoma pod zastavo svojega priljubljenega kapitana, ki ni bil samo kovač, ampak tudi v bojih s Turki preizkušen vojniki.

Nadaljevanje sledi.

lepem običaju imenovanega mojstra.

Čez par let se je dotični pomočnik zopet vrnil v mesto, v katerem je bil tisti pobožni mojster. Prva pot je bila do njega. Dal mu je roko in je rekel:

»Prav iskreno Vas zahvaljujem. Vi ste mi dajali najprej zlato in potem denar. Božja beseda mi je bila zlato. Ohranila me je na potu dobrega in resničnega. Naj Vas Bog za to blagoslovi!«

Razlaga.

Učitelj (pri pouku fizike): »Zdaj smo videli, da se nič ne vidi. Zakaj nič ne vidimo, bomo sedaj tako videli.«

Nove knjige.

Pred leti je izhajala v »Slov. gospodarju« povest »Titana«. Vsakdo jo je čital z velikim užitkom in mnogi so obžalovali, da ni izšla v ponatisu. Sedaj je povest izšla v knjigi pod naslovom »S strelo in plinom«. Dobi se v prodajalnah Cirilove tiskarne. Stane samo 10 D. Ker je naklada mala, hitite z nakupom, da ne ostanete brez te res krasne povesti.

*

Vprašanja in odgovori.

J. Š. v V.

Kako bi se izučil za šoferja?

Odgovor:

Ako se želite učiti za šoferja, se lahko obrnete na vsakega koncesijoniranega avto-podjetnika, da Vas sprejme. Stari morate biti najmanj 18 let. Učne dobe ni in je gledé plačila ali neplačila merodajna pogodba.

Svetujemo Vam pa, da se poprej, če še niste preveč stari, izučite kot mehanik, ker samo s šoferskim izpitom že danes le težko dobite službo.

B. K. v F.

Prodal sem cesto preko travnika, zdaj si pa zemljo lasti. Ali mu lahko vrnem denar?

Odgovor:

Ako ste prodali samo pravico do vožnje preko travnika, si vendar nikdo ne sme svojiti zemlje. Kako ste to naredili v zemljiški knjigi? Če prostovoljno sprejme denar nazaj, Vas ne more tožiti, drugače pa se morate držati sklenjene pogodbe.

J. F. v R.

Ali sme župan sam vzeti svet za cesto?

Odgovor:

Vaše vprašanje ni jasno. Zemlje jemati pa brezplačno ni upravičen tudi ne župan, ako po okolnostih in iz javne koristi ni v to pooblaščen. Najbrže je postopal po zakonu o cestah. Dajte pogledati na občino.

J. F. v R.

Gramozno jamo so skopali, da ne morem niti orati, niti pasti.

Odgovor:

Če Vam dela graščina z gramozno jamo škodo, imate pravico zahtevati povrnitev škode, v kolikor je resnično nastala. Oddaljenost jame se ne more kar tako določiti, mora pa biti tolika, da Vi lahko nemoteno njivo obdelujete. Najbolje je, da se z graščino sporazumete, sicer Vam preostaja le še sodna pot.

K. F. v P.

Imam sobo zgovorjeno. Ali lahko souporabljam sušilnico za hmelj? Ali lahko kaj nazaj zahtevam?

Odgovor:

Zahtevati imate pravico le to, kar je zgovorjeno, drugo nič. Če ni pisana souporaba shrambe za hmelj, je tudi ne smete uporabljati. Zgovorjeno stanovanje mora izprazniti in Vama prepustiti, ako ne, zahtevajte izpraznitev sodnim putem. Za nazaj nimate nič zahtevati, pač pa od dne, ko ste se hoteli poslužiti Vaših pravic. Če pa je sobo poškodoval, jo mora spraviti v stanje, kakoršno je bilo, ko ste si ga izgovorili in v kolikor ga ni poškodoval zob časa.

I. K. v J.

Mojster mi je dolžan, pa ne plača. Priče nimam, pismeno tudi ne. Ali dobim?

Odgovor:

Vašega mojstra za dolžno svoto lahko tožite vsak čas tudi brez prič. Ako bo obstoj terjatve tajil, bo sodnik ali drugemu naložil prisego, kateri se mu bo pač zdel bolj vero-

dostojen, in nasprotnik, ki ni dobil prisega, bo tožbo zgubil. Tirjajte ga enkrat pred pričami in če bo priznal dolg, ne morete pravde zgubiti.

T. B. v M.

Kje dobiti zanesljivega izvedenca, da bi našel vodo?

Odgovor:

Glede iskanja vode Vam le lahko svetujemo, da se obrnete na Upravo dravske banovine, hidrografični oddelek, v Ljubljani, kjer boste dobili potrebna pojasnila. »Wünschelrute« je neka palica, s katero se baje sigurno izsledi voda v kratkem času. Ako gre za pitno vodo več hiš, se skupaj obrnite na Zdravstveni dom v Mariboru, da tudi en iz zdravstvenih ozirov posreduje.

A. Š. v B.

Kdaj zastara račun od obrtnika? Ali lahko sam vložim tožbo?

Odgovor:

Računi obrtnikov zastarajo v treh letih po obračunu, oziroma po izstavitvi računa, ako ni bil dogovorjen rok za plačilo po preteku treh let, za ta slučaj ob zapadu roka, in če med tem ni znova priznal dolga z delnim odplačilom ali sprejemom opomina. Svoje račune lahko proti plačilu kolkovine iztožite naravnost pri sodišču, v katerem okolihu se nahajajo Vaši dolžniki, vsak uradni dan. Do zneska 6250 Din se Vam ni treba posluževati advokata.

I. K. v K.

Leta 1930 sem prodal vole. Dotični mi je ostal dolžen 650 Din. Letos je on vole dalje prodal, toda velko ceneje kot je od mene kupil. Ali res ni dolžen meni vrniti onih 650 D?

Odgovor:

On vam je dolžen vrniti. Vidva sta napravila v redu kupčijo. Če pa so med tem cene padle, so padle samo na njegovo škodo. Prav pa je, če mu dovolite odplačilo na daljši rok.

F. K. v J. g.

Ali bi lahko moj sin odložil vojaški rok za eno leto?

Odgovor:

Posljite potom občine dobro utemeljeno prošnjo na vojni okrug v Mariboru.

N. B. v P.

Ali dobi hči zavarovalnino, ki je celoletna naročnica »Slovenskega gospodarja«, če pogori hiša očetova?

Odgovor:

Ne! Naročnik mora biti sam lastnik ali pa najemnik cele hiše. Kdor samo poleg stanuje, kot otrok ali prevžitkar, osebno ne dobi zavarovalnine izplačane. Izpremenite naslov na očeta!

H. H.

Zavezal sem se plačati dolgove, ko prevzamem posestvo. Ker pa so sedaj že sami plačali precej dolgov, ali moram jaz to povrniti očetu?

Odgovor:

Če sta se dogovorila tako, da plačate one dolgove, ki so obstojali na dan dogovora, on lahko zahteva, da mu povrnete. Če pa sta se dogovorila, da plačate one dolgove, ki bodo na dan prevzema, potem vas ti tedanji ne tičejo. Za vas menda velja prvi slučaj. Boste

Pri nagnenju k maščobi, protinu, sladkosečnosti, izboljšuje naravna »Franz Josefova« grenčica delovanje želodca in črevesa in trajno pospeši prebavo. Raziskovalci na polju da so dosegli z »Franz Josefovo« vodo sijajne rezultate. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in špecerijskih trgovinah.

se pa že sporazumeli! — Glede naslova bode kmalu v redu, ko bo nov naslov natiskan.

J. C. v P.

Kakšen mora biti vojaški kovček?

Odgovor:

Glede vojaških kovčkov, ki jih naj vzamejo rekruti seboj, je došel od ministrstva vojske odlok, da morajo vsi enake imeti in sicer: višina in širina 35 cm, dolžina 70 cm. Pokrov mora biti raven, kovček sivo pobarvan. Znotraj na levi strani mora biti predal širine 12 cm, dolžina 10 cm. — V toliko popravljamo zadnji odgovor.

J. Š. v R.

Kje bi dobil posojilo?

Odgovor:

Trenutno je položaj tak, da noben denarni zavod ne daje posojila, ker hoče v prvi vrsti zadostiti željam vlagateljev. Postaja pa položaj že ugodnejši in je upati, da bodo denarne razmere kmalu dovolile tudi dajanje posojila.

J. P. v V.

Ali ima žena pravico do kakega deleža po možu poleg otrok?

Odgovor:

Ima pravico in ji je gotovo sodišče pri zapuščinski razpravi pravilno priznalo.

F. P. v C.

Moj sin je potrjen k mornarici, kdaj bode vpoklican?

Odgovor:

Poziv pride na občino, najbrže je že tam, zato vprašajte na občini.

*

Triurna vlada tolovajev.

Mestece Pine River v ameriški državi Minnesota je postalo pred kratkem žrtev tolovajskega napada. Mesto šteje krog 800 prebivalcev in ga je napadlo pri belem dnevu 100 roparjev, ki so se pripeljali po glavni cesti na štirih tovornih avtomobilih, ki so bili oboroženi s strojnicami. Z največjo brzino so zavozili vozovi pred rotovž, kjer so se postavili banditi z dvema strojnicama. 20 mož se je podalo v poslopje in užgalo uradnike. Župan se je hotel poslužiti telefona, a napeljava je bila že pretrgana. Tolovaji so napadli policijsko postajo in pobili šest stražnikov, ki so bili v službi. Napad je bil izredno dobro organiziran. 100 mož broječa tolpa je korakala po ulicah in oznanila prebivalstvu, da je mesto od njih zasedeno in vsak upor bi bila takojšnja smrt. Župan se je moral udeležiti spreveda po mestu. Vsa križišča cest so bila dobro zastražena.

Namen napada je bil seve — denar! Vodja tolpe je razposlal po mestu patrolje, ki so se polastile blagajn po raznih trgovinah. Pri ropanju je prišlo do spopadov. Ubija sta bila dva roparja in štirje meščani. Vodja v družbi 10 pomagačev je izropal mestno blagajno, nato se je lotil s strojnico napada na obe banki, katerima je ugrabil 70 tisoč dolarjev in so bili še ustreljeni 3 meščani. Celotni plen je znašal 150 tisoč dolarjev.

Tolovajska vlada je trajala tri ure, ne da bi bil prihitel kdo izven mesta na pomoč.

Roparska banda se je odstranila, kakor se je bila pripeljala na avtomobilih. Pri odhodu so vzeli roparji s seboj še

10 talcev in med temi župana ter predstojnika policije. Meščanom je bilo za-
bičano, ako bi se drznili tolovaje zasle-
dovati, bodo talci takoj postreljeni. Še
le čez nekaj ur so se vrnil talci nepo-
škodovani na enem od avtomobilov,
kateroga so jim prepustili drzneži. Med
tem so že bile popravljene telefonske
zveze in vest o napadu na mesto pri be-
lem dnevu se je raznesla z bliskavico
v svet. Vsa poizvedovanja v okolici me-
sta so bila doslej brezuspešna. Kakih
100 km izven mesta so pustili tolovaji
avtomobile, na katerih so se bili pri-
peljali in odpeljali, a ti so bili seve —
ukradeni.

Raznoterosti.

Dukate topijo. Odkar je Anglija opu-
stila svojo zlato denarno valuto, je de-
nar kot tak seveda padel v svoji vred-
nosti. Nasprotno pa je zlato ohranilo
svojo veljavo in tako je zlati funt ved-
no še vreden Dol 4.86 in dočim je prej
veljal 20 srebrnih šilingov, se dobi se-
daj zanj 30 šilingov. Ker je torej zlato
samo v zlatem funtu več vredno, kakor
funt sam, so prišli nekateri na idejo,
da zbirajo zlate funte, jih pretopijo in
nato maso prodajajo po teži kot zlato.
To je sicer protizakonito, vendar se ti
tički znajo izogniti zakonu in delajo s
tem lep dobiček.

20 milijonov oseb v bedi. Predsednik
delavske federacije v Washingtonu W.
Green se je izrazil, da je točasno naj-
manj 8 milijonov oseb brez dela v Ze-
dinjenih državah Severne Amerike. Če
prištejemo k tem še število njih dru-
žinskih članov, ki so odvisni od njih,
je danes več kot 20 milijonov oseb v
pomanjkanju.

S šunko vzdržuje ženo. G. Klupta v
Čikagu je bil tožen od svoje ločene že-
ne, da je zaostal s plačevanjem vzdrže-
valnine. Obtoženec pa je pred sodiščem
izjavil, da za svoje delo, ki ga točasno
opravlja v neki delikatesni trgovini, ne
dohva nič plače, marveč samo kos —
šunke in klobase vsak teden. Od tega
pa da je vedno dajal ženi tri četrtine
namesto denarja. Sodnik je odločil, da
se mora žena še v naprej zadovoljiti s
šunko.

**Če hočejo preplašeni vlagatelji dvig-
nati vloge.** »Union Savings Bank« v Da-
venportu v Severni Ameriki je prišla
na novo idejo, kako se da obvarovati v
kritičnih časih banko pred navalom lju-
di, ki hočejo dvigniti svoje vloge. Ban-
ka je najela odlični orkester, ki igra v
poslovnih prostorih samo vesele in ko-
rajne skladbe, izvrstni govorniki pa
prigovarjajo nestrpnim in preplašenim
ljudem, naj ostanejo mirni. Pravijo, da
še je ta pomirjevalna metoda prav do-
bro obnesla.

Protifašisti pošiljajo bombe. Na poš-
nem uradu v Eastonu v Ameriki je bilo
nedavno oddanih sedem zavojev, ki so
se zdeli uradnikom sumljivi. Odprli so
dva, kar pa je bilo usodepolno za oba
uradnika. V zavojih so bile namreč —
bombe, ki so eksplodirale, ko so zavoj
odprli. Dva uradnika sta bila pri tem
ubita in trije ranjeni. Zavoji so bili na-
slovljeni na razne italijanske osebno-

sti, med drugim na par italijanskih
konzulov, in iz tega se sklepa, da je bi-
lo to delo protifašističnih agitatorjev.

Obleko zahteva nazaj, ne pa žene. —
Neki Adkins v Charlestonu v Severni
Ameriki je vložil tožbo proti svojemu
gostu L. Klingu, češ, da mu je ukradel
obleko, vredno 40 dolarjev. Mimogrede
je pristavil, da mu je omenjeni lump
ukradel tudi ženo in zbežal z njo v Ohio.
Vendar njo lahko obdrži, le da mu vrne
obleko ali pa denar.

Z revolverjem dobila moža. »Ali me
poročiš, ali pa te ustrelim!« Tako je 24.
decembra m. l. rekla 23letna Lovie Teel
v Birminghamu v Severni Ameriki svo-
jemu izvoljencu, ko je prišla k njemu s
samokresom v roki. Izvoljenec, John
Rigdon, jo je rajši poročil, kakor pa —
umrl in tako sta šla do sodnika, kate-
rega je energično dekletu enako s samo-
kresom v roki prisilila, da jo je takoj
poročil. Zakonska sreča pa ni trajala
dolgo, kajti koncem lanskega leta je
prisiljeni ženini vložil tožbo za — razpo-
roko.

Pijani ženin. Neki delavec, ki prebiva
blizu Prage, se je hotel poročiti. Na dan
poroke je bilo že vse pripravljeno: jed
je bila pripravljena in pijača tudi in
tudi svatje so že čakali, samo ženina ni
bilo od nikoder. Iskali so ga in iskali
— a našli ga niso. Šele naslednjega dne
so ga našli v slami na skednju, toda
možakar je bil tako vinjen, da je moral
spati še naslednjih 24 ur, predno je mo-
gel vstati.

Beg kapitala v starem veku.

Pred kratkem so odkrili grški zlati
zaklad na Princen otokih in pokazali
javnosti množino starodavne umetno-
sti v kovanju denarja. Odkritje omenje-
nega zaklada pa nam razkriva tudi dej-
stvo, da so v stari dobi kriz skušali po-
begniti s kapitalom iz ogroženega oze-
mlja. Na največjem otoku iz Princen
skupine, ki se nahajajo južnovzhodno
od Carigrada v vzhodnem kotu Marma-
ra morja v bližini maloazijske obali, so
našli grški zaklad. Na otoku je mnogo
samostanov iz bizantinskih časov, kam-
or so pošiljali v prognanstvo sumljive
in nepriljubljene plemenitaše in od tod
tudi ime »otoki princev«.

Zaklad se je nahajal v grmovju na
neobdelanem polju med dvema kam-
noma in le 30 cm globoko. Našla sta ga
dva delavca, ko sta kopala zemljo za
vrt.

Zaklad obstoja iz cele vrste — zlatih
novcev. Čas zakopanja mora segati v
dobo macedonskega kralja Filipa. Zbra-
ne so štiri vrste novcev, kar je bilo v
zvezi s tedajno trgovino na Črnem mo-
rju. Ker pa manjkajo v zbirki novci
Aleksandra Velikega, se da tudi natan-
čno določiti čas skritja. V letu 335—334
pr. Kr. je imel posestnik bogastva do-
volj vroka, da je prepeljal zlato iz Ca-
rigrada in ga skrnil na otoku. Zakopal
ga je proč od prometa, a tako, da bi bil
z lahkoto denar po prevoznji iz Cari-
grada dosegel. Na takratni »borzi« so
gotovo širili vesti, da se bo lotil sin kra-

lja Filipa, Aleksander, leta 334 vojnega
pohoda proti Perzijancem, da se mašču-
je za razdejanje grških svetišč. Posest-
nik zaklada ni imel zaupanja v vojno
srečo tedaj mladostnega Aleksandra,
časi so napovedovali vsestransko nesig-
urnost in radi tega je pribežal z zlato
dragocenostjo na skrito Princen otočje.

Povest bivšega sužnja.

V majhni hišici v mestu Mobile (se-
vernoameriška država Alabama) živi še
danes zadnji zamorec, ki je bil prepe-
ljan pred več desetletji z nekaj sto to-
variši na ladji, ki je trgovala s sužnji,
iz Afrike v Zedinjene države. Omenjeni
je zadnja žrtev ameriške trgovine s su-
žnji. Zamorec Guido Lewis je danes
star 94 let. On je edini še pri življenju
od 309 sužnjev, ki so spadali k zadnje-
mu prevozu »afriškega živega blaga«
pred ukinitvijo trgovanja s črnci v
Ameriki.

Stari črnc je povedal poročevalcu
zadnje dni, kake so bile tedaj življenjske
prilike, ko je bil zajet. Do 18. leta je ži-
vel Gvidon v Kongo pokrajini, približ-
no 200 milj od afriške zapadne obali.
Pleme, kateremu je pripadal, se je ime-
novalo Tavkari ter se je odlikovalo po
veselju do dela in po moralnem življe-
nju. Divji Daho-zamorci so napadli le-
pega dne Tarkari-vas, pobili so odrasle
moške in ujeli pa mlade fante in de-
klice. Med ujetniki je bil tudi Gvido.
Zajete so gnali kakor čredo živali proti
obalnemu mestu Whydach in jih zaprli
v ograjen prostor. Tri tedne za tem se
je usidrala v luki ladja, last amerikan-
skega pustolovca Bila Forster in je —
sprejela na krov živo blago.

Nad 300 črncev so stlačili v dušljive
prostore za prtljago, kjer so bili v po-
polni temi in natrpani, da se nikdo ni
mogel prav ganiti. Samo enkrat tekom
treh dni so nagnali sužnje na krov, da
so si nekoliko raztegnili otrple ude in
se nadihali svežega zraka. Prevoz je
trajal 70 dni. Ob ameriški obali Alaba-
mas so izkrkali sužnje in so jih prodali
posestnikom ondotnih plantaž. Gvido
je opravljal težka dela kot suženj na
bombaževi plantaži, dokler ga ni osvo-
bodila ameriška državljanska vojna.

MALA OZNANILA

Dobra mirna družina išče srednje, 5 do 10
oralov veliko posestvo, kjer bi se lahko re-
dile 2 ali 3 krave, v najem za več let. Hiša
naj bi bila zidana in ne daleč od župnijske
cerkve. Naslov v upravl. lista. 177

Pozor! Kupim po najvišjih cenah stare slike
in tudi druge stare stvari. Dopise na J. Fi-
folt, Maribor, Resljeva cesta 8. 181

Prodaj hišo z vrtom in njivo. Studenci pri
Mariboru, Poljska ulica 34. 182

Viničarja s 4—5 delavskimi močmi z lastno
živino sprejme I. Schwarz, Košake 36, pošta
Maribor. 183

1000 komadov fižolovih štang kupi Krempel J.,
Maribor, Zg. Radvanjska cesta 68, 184

Gozd za sečnjo, nad 1½ orala, 10 minut od
glavne ceste v Grušovi, se prodaj. Cena in
pogoji se izvejo pri g. Antonu Šuman, poštar,
pri Sv. Marijeti ob Pesnjci. 185

V teh treh mesecih pred žrebanjem

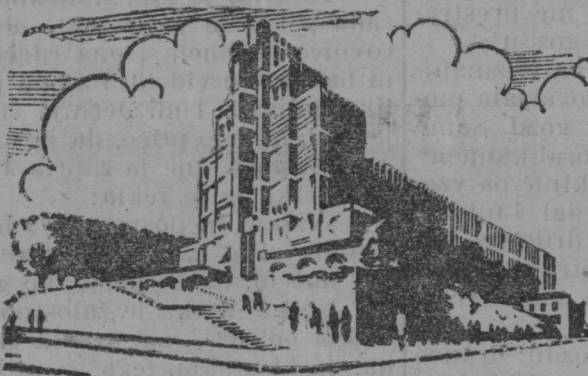
je doseglo loterijsko podjetje Dobrodelnega društva sv. Vincenca v Belgradu v svrhu

Zgradbe rimsko-katoliške katedrale v Belgradu

ogromen uspeh!

Dobitki:

2 × Din 2,500.000 ⁻	= Din 5,000.000 ⁻
2 × „ 500.000 ⁻	= „ 1,000.000 ⁻
10 × „ 100.000 ⁻	= „ 1,000.000 ⁻
100 × „ 10.000 ⁻	= „ 1,000.000 ⁻

Cene srečk:

1/1 (cela)	Din 100 ⁻
1/2 (polovica)	„ 50 ⁻
1/4 (četrtina)	„ 25 ⁻

Glavni dobitnik

Din 5,000.000⁻

Zrebanje

1. maja 1932

Ne odlašajte, ker lahko zamudite priliko, zato kupite še danes

srečke za zgradbo katedrale

po katerih se sedaj mnogo povprašuje. Z velikodušno podporo vseh slojev naroda se pričakuje popolna razprodaja ter konečni uspeh.

Samo ena vloga

Ne igra se na kola (razrede)

Srečke prodajajo: vse kolekture, denarni zavodi, rimsko-katoliški župni uradi, cerkvene in druge ustanove etc.

Glavna uprava: **BEOGRAD**
ULICA JOVANA RISTIĆA

Prodajna podružnica: **ZAGREB**
TVRKOVA ULICA 5

Za našo deco.

Razne pravljice.

(Dalje.)

Tako so dospeli do jase sredi ogromnega gozda. Oče in mačeha sta nabrala suhih vejic in sta napravila ogenj. Nato sta dala otrokoma košček kruha in sta jima rekla:

»Otroka! Midva morava še dalje v gozd, da dobiva drva. Vidva sedita tu. Grejta se. Pozneje bova prišla po vaju.«

Janko in Metka sta dobro vedela, kaj to pomeni, a nista nič odgovorila. Pojedla sta kruh in sta kmalu nato trdno zaspala. Ko sta se zopet prebudila, je že mrak legal na zemljo. Metka se je od strahu in gladu začela jokati. Janko jo je tolažil: »Ne boj se, Metka, po kamenčkih, ki sem jih potrosil na pot, bova lahko našla domov.« Nato je prijel hrabri deček svojo sestrico za roko in šla sta proti domu.

Drvar in njegova žena sta že bila davno doma. Niti on, niti ona nista bila srečna. Mislila sta na ubogo deco, ki sta jo pustila sredi gozda v takem hladu. In baš tega dne je bil neki mož, kateremu sta bila prej nasekala poln voz drv, prinesel toliko denarja, da sta mogla kupiti polno torbo moke. Premišljevala sta o tem, kar sta čula, da nekdo trka na vrata in kako kličeta tanka glaska:

»Oče! Mati! Odprita vrata, naju zelo zebe.«

Oče je brž skočil in odprl vrata, mačeha pa je rekla:

»O! Hudobna otroka! Kako sta me prestrašila! Mislila sem, da sta se izgubila v gozdu!«

Nekaj dni je bilo vse dobro. Ko pa je zmanjkalo kruha, je hudobna mačeha nagovarjala moža, naj še enkrat odvedeta otroka v gozd. Samo zdaj Janko ni mogel ven, da bi si nabral kamenčkov, ker je mačeha vrata zaklenila, ključ pa vzela s seboj. Namesto kamenčkov je dal Janko v žep krušne drobtinice in te je potem drugega dne posipal po potu. Ali joj! Ko sta se otroka hotela vrniti iz gozda, nista več mogla najti pota, ker so bile ptice pobrale vse drobtinice.

Dva dni sta otroka tavalala po gozdu, hraneč se z divjimi jabolki. Pa niti najmanjše stezice nista našla.

Tretjega dne ju je zbudila velika bela ptica,

ki je nad njima prepevala na vejici. Otroka sta ptico opazovala. Polagoma se je oddaljevala, skakajoč od drevesa do drevesa. Otroka sta ji sledila. Nazadnje sta prišla do male hišice, na katero se je ptica spustila.

Oh, kaka hišica je to bila! Zidovi so bili iz kruha, streha pa iz kolačev. Okna so bila sami veliki bonboni. Janko je izruval opeko s strehe in jo je začel hlastno jesti. Metka pa je odlomila

kos zidu in malce okna, pa je grizla zdaj eno, zdaj drugo.

Naenkrat se je slišal glas iz hišice:

»Čujem miško,
ki mi grize hiško.«

Odprla so se hišna vrata in ven je prišla stara, sključena žena z velikim nosom. Gledala je otroka s svojimi rdečimi očmi. Reveža sta bila kar trda od strahu. Žena pa ju je začela božati, potem ju je odvedla v hišo, dala jima je dobro večerjo ter ju je dala spat v lepe, čiste postelje.

Ta žena je bila hudobna čarovnica, ki si je rada pekla in jedla male otroke. Kakor vse čarovnice, je imela i ona rdeče oči, s katerimi pa ni baš dobro videla. Pač pa je čutila vonj na velikó daljavo. Tudi deco je vonjala v gozdu, zato je poslala belo ptico, da ju privede na njen dom.

Drugega dne je zaprla Janka v močno kletko, Metki pa je rekla:

»Vstani in pospravi po hiši, jaz pa bom pripravila obed za tvojega brata. Dosti mora jesti, ker hočem, da bo debel, ko ga pojem.«

Uboga Metka je žalostno zajokala. Kletke ni mogla odpreti, ker je bila čarovnica zelo oprezna, da bi utekla, tega pa ni hotela. Kako bi tudi mogla zapustiti svojega brata?

Vsakega dne je pristopila čarovnica h kletki in je govorila tako:

»Janko, pokaži mi prst, da vidim, če si se že kaj zredil!«

Janko je kmalu spoznal, da čarovnica dobro ne vidi. Zato ji je pomolel namesto svojega prsta kost od piščanca. Čarovnici se je to zdelo čudno. Kako to, da postaja deček čimdalje bolj suh?

Na koncu četrtega tedna je rekla Metki:

»Tvoj brat se noče odebeliti. Naj bo že, kakrššen hoče, danes ga bom spekla in snedla.«

Ko je bila velika glinasta peč dobro zakurjena, je rekla čarovnica Metki:

»Odpri peč, otrok moj, porini notri glavo in poglej, če je v peči vse v redu in če je mogoče dati vanjo kruh za peko.«

Mislila je, da bo sunila deklico povsem v peč, ko bo enkrat z glavo notri. Potem bi hitro zaprla peč in otrok bi se spekel.

Metka pa ni bila neumna, ona je prav dobro vedela, kaj hoče čarovnica. Zato ni hotela nič prav razumeti. Pogledala je v peč in rekla:

»Kako morem z glavo v peč, ko pa je odprtina tako mala?«

»Joj, kako si neumna!« je odgovorila čarovnica. »Odprtina je tako velika, da bi jaz mogla cela skozi njo. Samo glej!«

Nato je porinila čarovnica glavo v peč. Metka pa je brž priskočila in je sunila starko v peč ter je brž zaprla vrata. (Dalje prihodnjič.)

Nenevaren socialist.

Maram jaz za denarje! Vrag vzemi denarje in kapital! Bolj pijan, kakor sem jaz, ne more niti milijonar biti!

Kakor lani.

Županstvo v N. je tudi letos, kakor lani, razglasilo, da morajo posestniki pismeno naznaniti, koliko da imajo živine. Pri Omanovega gospoda hiši se ni nič spremenilo, in zato so zapisali: Andrej Oman, ravno tista žirna, kakor lani.

Neugodne okoliščine.

Upnik (stopivši k dolžniku, katerega zasači, ko se ravno masti s puranom): A glej, glej! Svojih dolgov ne plačate, pač pa se mastite s purani!

Dolžnik: Okoliščine tako nanesejo, dragi moj, zgolj neugodne okoliščine! Mešar mi na upanje ničesar več ne da, a oni, ki prodaja purane, mi je pa kreditiral!

Čuden svetnik.

Sodnik: Najprej ste ukradli 100 gld., zdaj pa zopet 80 gld. Kaj se ne mislite poboljšati?

Tat: Saj sem se poboljšal — za 20 gld.!

Vsled ogromne večine.

Nekdo vpraša moža, ki je bil bržčas bolj šaljivec kot norec, pa je moral v norišnico, zakaj je prišel v dotični zavod.

Samo vsled majhnege prepira, odgovori šaljivec. Jaz sem namreč rekel, da so vsi ljudje norei, vsi ljudje pa so trdili, da sem jaz norec. Ker so pa bili ljudje v večini, je bila pravica na njihovi strani in — vtaknil si me v to hišo!

Dobro sredstvo.

Prvi kmet: Soseđ, kako storiš, da se iznebiš gosenic?

Drugi kmet: Obledem si kožuh in se grem po vrtu sprehat. Gosenice pa, ki mislijo, da je že zima, zlezejo koj hitro v zemljo.

Ugoden nakup ostankov po Din 6—, 7—, 8—, 10— in 12— v „Tekstilnem bazarju,“ Maribor, Vetrinjska ulica 15

Viničarja-majerja z najmanj 2 moškimi močmi rabi: Misita, Jarenina 47. 206

V petek dne 12. februarja in v soboto dne 13. t. m. vsled selitve velika prodaja več lepih omar, postelje, madrace, odeje, rjuh, podzglavnikov, perila, kuhinjska posoda, porcelan: Maribor, Strössmajerjeva ulica 5, na dvorišču desno. 205

Vajenca sprejme takoj Nekrep Franc, sedlar, Lormanje, p. Sv. Lenart v Slov. gor.

Vajenca pekovskega sprejem: Pečnik, Selnica ob Dravi.

Mizarska družina išče v najem viničarijo v Rošpahu ali Kungoti, prevzamem vsa popravila: F. K., mizar, Rošpah štev. 53, pošta Pesnica. 204

Priden viničar 3 osebe se sprejme takoj v bližini. Maribor, Gosposka 28, knjigarna. 202

Tri kmečka posestva po 56, 16 in 3 orale, dobre njive, 35.000 do 300.000 Din. Posredovalnica Rapid, Maribor, Gosposka 28. 203

Cepljene trte, prvovrstne, komad 1 Din, korenjaki komad Din 0.25, izvanredna kvaliteta, pri naročilu vsestranske ugodnosti: Drevesnice J. Gradišnik, Smarjeta, p. Celje. 49

Cepljene trte eno in dveletne na različnih podlagah po zelo znižani ceni, nudi I. trsničarska zadruga v Sloveniji, Pošta Juršinci pri Ptuj. Zahtevajte cenik. 1718

Kmetje, najboljša in najlepša priložnost, zamenjati in prešati bučno olje, je v tovarni bučnega olja J. Hochmüller v Mariboru, južna stran mosta. 153

Vinsko trsje, garantirano, najpriporočljivejših vrst na raznih podlagah nudi Gabrijel Koren, trsničar in drevesničar, Št. Ilj pri Velenju. 74

Viničar s 4—5 delavskimi močmi se sprejme: Novačan, Košaki, Maribor. 164

Dihurjeve in druge kože od divjačine kupuje I. Ratej, trgovec, Slov. Bistrica. 199

Nihče ni primoran, kupiti v »Tekstilnem bazarju«, Maribor, Vetrinjska ulica 5. Vsak si pa lahko ogleda blago, ker je res lepo in poceni. Svileni robci, žamet, hlačevina, suknja, nogavice, raznovrstno perilo ter velika izbira venčkov in šopkov za neveste. Postrežba točna in brez vsiljivosti. 108

Kupim staro zlato, srebro, srebrno blago kakor tudi zlatnike po najvišji dnevni ceni. Ackermann in Kindl, Ptuj. 78

Kako si pomagaš iz sečanje bede?

Neverjetno je, da

Anton Macun
v Mariboru, Gosp. ulica 10

prodaja razno manufakturno blago 40 odstotkov pod dnevno ceno in sicer:

iz tovarne, katera je prenehala z izdelovanjem svilenega cvirncajga po 8 D, cela obleka 32 Din

belo platno po 5 Din
svila za obleke po 10 Din

tiskovina (druk) po 8 Din

Zgotovljene moške obleke po 196 Din
Dečje obleke po 90 Din

Obleke po meri se izgotovi v 3 dnevih.

Za dobro ureditev hotela, restavracij in stanovanj so nujno potrebna

dobra ogledala

brušene steklene plošče, ravne, upognjene, ledene ali matirane. Vstaklenje v medi. Opločevanje zidov s steklenimi ploščami raznih barv, kakor sobe, dvorane, preddvorja, kopalnice, umivalnike, mize, pulte, vitrine, izložbe, vetrobrane, avtomobile itd. dobavlja najpovoljnejše: 163

SPECTRUM D. D.

Tovarna ogledal, brusilnice stekla

Ljubljana, Celovška cesta 81, telefon 23—34.
Zagreb, Samoborska cesta 11, telefon 26—83
Osijek, Desatičina ulica 39, telefon 4—03.

Najprimernejši dar za neveste: Sveta mati Ana.

Molitvenik za žene in matere.

Podučna stanovska knjiga.

Trgovci na deželi! Dobite si od nas malo zalogo tega molitvenika, da ga boste imeli vedno pripravljenega; in neveste vam bodo hvaležne! Priproste, pa tudi elegantne vezave v raznih cenah nudi

Tiskarna sv. Cirila — Maribor.

Kdor želi prave in poceni

pristavške motike, trsne škarje, gnojne viš in krampe, cement in traverze, žično ograjo, bodočo žico, podkove, pluge in posamezno železje za nje, šine in drugo železo, kakor tudi barve, lake in firnež, naj se oglasi in ogleda zalogo pri: 197

FRANJO VRABL, železnina, PTUJ

Najboljše tamburice

Farkaševoga in sremskega sistema izdeluje ter razpošilja z jamstvom stara tovarna tamburice

Stjepan M. Gilg
Sisak 128
Hrvatska.

Cenik tamburice pošljem na zahtevo brezplačno.

Odlikovan s 3 zlat. kolajnam.

Oglasujte v „Slov. Gospodarju“!

Denar naložite najboljši in najvarnejši pri

Spodnještajerski ljudski posojilnici v Mariboru

Gosposka ulica

r. z. z. n. z.

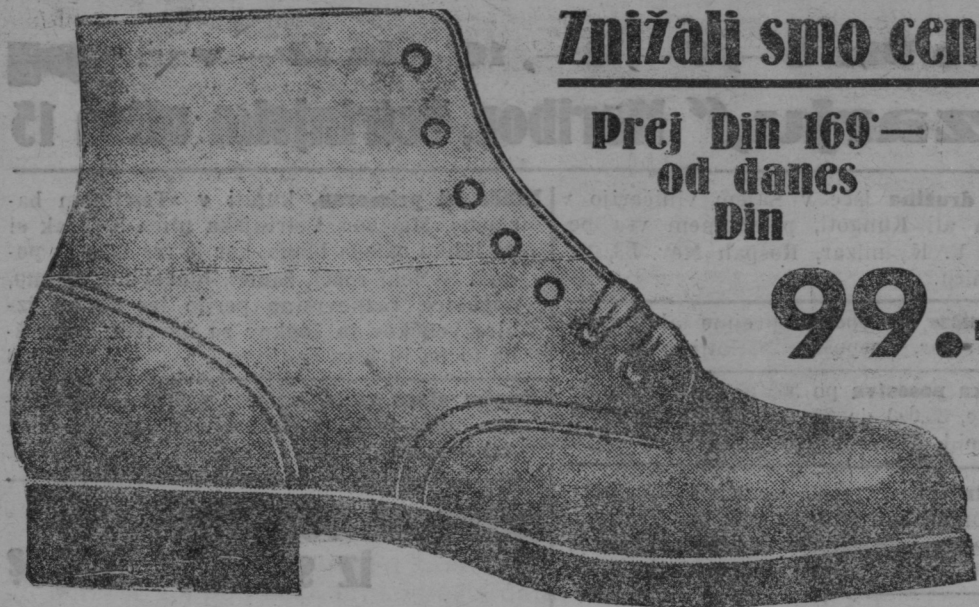
Ulica 10. oktobra

Najugodnejše obresti za vloge in posojila. Stanje hranilnih vlog nad 62.000.000 dinarjev.

Za varnost hranilnih vlog jamči nad 3.000 članov, večinoma trdnih kmetov in posestnikov, z vsem svojim premičnim in nepremičnim premoženjem kar znaša v vrednosti več sto milijonov dinarjev.

Denar lahko vlagate po položnici. Pišite po nje!

Znižali smo cene obutvi za vso družino!

Prej Din 169.—
od danes
Din

99.—

Plata

62.—
49.—

Vrsta 1255-31

Se vedno potrebne snežke proti mrazu, vodi in blatu, prodajamo jih iz gabardina za bagatelno ceno.

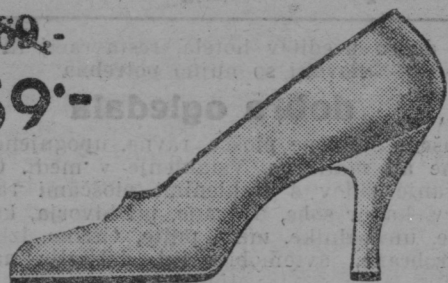

59.—

Vrsta 3345-03

Udobni čevlji za široke ali boleče noge, izdelani iz lastina z usnjatim podplatom.

Dolžnost podjetnika je, da vedno dela na tem, kako bi svojim odjemalcem omogočil kar najcenejši nakup. S tem znižanjem se želimo odjemalcem oddolžiti za zaupanje, ki ga uživamo, da jim postrežemo čim bolje in čim ceneje. Plačajte samo najnižjo na podplatu žigosano ceno.

62.—
59.—

Vrsta 9315-03

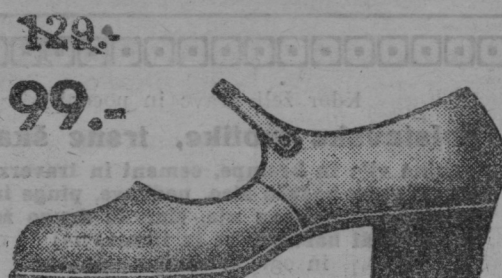
Evo lepih ženskih čevljev iz lastina ali baržuna za neverjetno nizko ceno. Za malo denarja velik luksuz.

62.—
59.—

Vrsta 9375-03

Vedno so elegantni in vedno moderni enostavni čevlji z zaponko. Prikladni so za ulico in ples, a dobite jih tudi z nizko peto.

129.—
99.—

Vrsta 3945-03

Za vsakdanjo rabo praktičen, močan in udoben čevlji iz boksa, ki ne žulji niti nog niti žepa.

NARODNO GOSPODARSKO NALOGO VRŠI NAJBOLJE ONI, KI PRODAJA SVOJE PROIZVODE ZA TAKO CENO, KI JO KUPEC ZMORE, SVOJIM SODELAVCEM PA NUDI NAJVIŠJE MOGOČE PLAČE.

Novi koleselj, močno okovan, in 1 novi voz za 1 par lahkih konj ima na prodaj Matej Bregant v Orehovi vasi. 185

Naznanilo preselitve. Naznanim cenj. občinstvu, da sem trgovino z mešanim blagom iz Meljske ceste 15 premestil v Slovensko ulico 36. Blago bom dajal po najnižjih cenah ter prosim za obilen obisk. Z odličnim spoštovanjem Ludvik Pečuh, Maribor. 180

Viničar se sprejme, pošten in delaven, tudi za poljsko delo živine, dobi kravo, zemljo in drve. Viktor Urbas, Slemen, p. Selnica ob Dravi. 192

Posestva ali hiše od 35.000 Din naprej prodaja Posredovalnica Maribor, Sodna 30. 189

Posestva za prodati, srednja in mala, na Dravskem polju pri št. Lovrencu. Več pove. Lubaj Matija v Apačah, pošta št. Lovrone na Dravske mpolju. 190

Prodajam 80 centov sladkega sena: Jauk Fran, Polička vas 17, p. Jarenina. 191

Sprejemem šafarja z ženo brez otrok, vajenega krav, konjev, hmelja in vrta. Ponudbe na trafiko Kovač, Celje, Aleksandrova. 188

Zastonj ne dobite, ampak zelo poceni lahko kupite ostanke kangarna, sukna in hlačevine za moške obleke. Denarja ni pa ga ni, ali ako imate vsaj 100 Din v žepu, dobite že ostanek dobrega blaga za celo moško obleko v trgovini Metoda Senčar, Ljutomer. Novodošli klobuki že od 28 Din naprej. 187

V Zbelovski gori, Loče pri Poljčanah, se odda ugodno v najem s 1. marcem za 1-2 let večje krasno posestvo. Pogoji se zvejo pri: Anton Mestnišek, Zbelovska gora. 196

Posestvo se odda v najem v bližini Ljubljane, na katerem se lahko redi 25 glav živine, z vsem živim in mrtvim inventarjem. Naslov v upravi lista. 198

Vinsko trsje od nas je odlično in jamčimo vsestransko. Bratje Dolinšek, Kamnica pri Mariboru. 195

Nudimo sadno drevje, visokodobelno in prilično, odlična kakovost. Drevesnica Jelen, št. Ilj pri Velenju. 138

Vabilo na redni občni zbor Hranilnice in posojilnice v Jarenini, r. z. z n. z., ki se vrši dne 28. februarja 1932 ob 8. uri v Društvenem domu. Dnevni red: 1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru. 2. Poročilo načelstva in računskih pregledovalcev. 3. Poročilo o izvršeni reviziji. 4. Potrjenje računskega zaključka za leto 1931. 5. Volitev načelstva. 6. Volitev računskih pregledovalcev. 7. Slučajnosti. Ako bi ta občni zbor ne bil sklepčen, se vrši pol ure pozneje na istem mestu in z istim dnevnim redom drug občni zbor, ki veljavno sklepa ob vsakem ševilu navzočih članov. — Načelstvo. 200